A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített harmadik tanács)

2024. szeptember 25.*

„Energia – A villamos energia belső piaca – A regionális üzembiztonsági koordináció közös módszertana – Az átvitelirendszer-üzemeltetők javaslatának elutasítása – Kapacitásszámítási régió – CORE-régió – Az (EU) 2019/942 rendelettel, az (EU) 2019/943 rendelettel és az (EU) 2017/1485 rendelettel való összeegyeztethetőség”

A T-483/21. sz. ügyben,

a **Polskie sieci elektroenergetyczne S. A**. (székhelye: Konstancin-Jeziorna [Lengyelország], képviselik: S. Goldberg solicitor, A. Galos és E. White ügyvédek)

felperes,

támogatja:

a **Lengyel Köztársaság** (képviselik: B. Majczyna és M. Rzotkiewicz, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél,

az **Energiaszabályozók Európai Uniós Együttműködési Ügynöksége (ACER)** (képviselik: P. Martinet, Z. Vujasinovic és E. Tremmel, meghatalmazotti minőségben, segítőik: P. Goffinet, M. Shehu és L. Bersou ügyvédek)

alperes ellen,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített harmadik tanács),

tagjai: F. Schalin elnök, P. Škvařilová-Pelzl, I. Nõmm, G. Steinfatt és D. Kukovec (előadó) bírák,

hivatalvezető: I. Kurme tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

tekintettel a 2023. június 14-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

1 Az EUMSZ 263. cikken alapuló keresetével a felperes, a Polskie sieci elektroenergetyczne S. A. az Energiaszabályozók Európai Uniós Együttműködési Ügynökségének (ACER) fellebbezési tanácsa által 2021. május 28-án hozott azon határozat (a továbbiakban: megtámadott határozat) megsemmisítését kéri, amellyel az helybenhagyta az ACER-nek a Belgiumot, a Cseh Köztársaságot, Németországot, Franciaországot, Horvátországot, Luxemburgot, Magyarországot, Hollandiát, Ausztriát, Lengyelországot, Romániát, Szlovéniát és Szlovákiát magában foglaló, úgynevezett „CORE”-kapacitásszámítási régió (a továbbiakban: CORE-régió) villamosenergia-piaci átvitelirendszer-üzemeltetői által a regionális üzembiztonsági koordináció közös módszertanára (a továbbiakban: ROSC-módszertan) vonatkozóan benyújtott javaslatról szóló, 2020. december 4-i 33/2020 határozatát, és amellyel elutasította az A-007–2021. sz. (egyesített) ügyben benyújtott fellebbezését.

A jogvita előzményei

2 A felperes a lengyelországi villamosenergia-hálózat üzemeltetéséért, karbantartásáért és fejlesztéséért felelős átvitelirendszer-üzemeltető. Mivel közvállalkozásról van szó, a felperes egyetlen részvényese a stratégiai energetikai infrastruktúráért felelős meghatalmazott miniszter által képviselt lengyel államkincstár.

3 2016. november 17-én az ACER elfogadta a kapacitásszámítási régiók meghatározásáról szóló 06/2016 határozatot. E határozat 1. cikke és I. melléklete felsorolja a tagállamoknak a CORE-régióhoz tartozó területeit.

4 A villamosenergia-átviteli hálózat üzemeltetésére vonatkozó iránymutatás megalkotásáról szóló, 2017. augusztus 2-i (EU) 2017/1485 bizottsági rendelet (HL 2017. L 220., 1. o.) 5. cikke (1) bekezdésének, 6. cikke (3) bekezdése b) pontjának és 76. cikkének megfelelően az egyes kapacitásszámítási régiók átvitelirendszer-üzemeltetői az e rendelet 75. cikkének (1) bekezdésében említett üzembiztonsági elemzés koordinálása módszertanának (a továbbiakban: CSAM-módszertan) jóváhagyásától számított három hónapon belül jóváhagyás céljából ROSC-módszertanra vonatkozó javaslatot tesznek a nemzeti szabályozó hatóságoknak.

5 Mivel a CSAM-módszertan az ACER 07/2019 határozatával 2019. június 19-én jóváhagyásra került, az átvitelirendszer-üzemeltetőknek 2019. szeptember 19-ig ROSC-módszertanra vonatkozó javaslatot kellett benyújtaniuk. Mivel az átvitelirendszer-üzemeltetők e határidőn belül nem nyújtották be ezt a javaslatot, tájékoztatták az Európai Bizottságot a késedelmükről, és a Bizottság hozzájárult a határidő 2019. december 21-ig történő meghosszabbításához.

6 2019. december 19-én a CORE-régió átvitelirendszer-üzemeltetői benyújtották a nemzeti szabályozó hatóságokhoz „a CORE-régió átvitelirendszer-üzemeltetői által a 2017/1485 rendelet 76. cikkének megfelelően kidolgozott, a regionális üzembiztonsági koordinációra vonatkozó közös módszertant” (a továbbiakban: az átvitelirendszer-üzemeltetők javaslata). Az utolsó nemzeti szabályozó hatóság 2020. január 31-én vette kézhez az átvitelirendszer-üzemeltetők javaslatát.

7 Az átvitelirendszer-üzemeltetők javaslatát magyarázó feljegyzés kísérte.

8 A 2017/1485 rendelet 6. cikke (7) bekezdésének megfelelően a nemzeti szabályozó hatóságoknak az átvitelirendszer-üzemeltetők javaslatáról annak az utolsó nemzeti szabályozó hatósághoz történő beérkezését követően hat hónapon belül kellett megállapodásra jutniuk és döntést hozniuk. Amennyiben a szabályozó hatóságok e hat hónapon belül nem tudtak megállapodásra jutni, vagy közösen kérték, az ACER-nek e rendelet 6. cikkének (8) bekezdése alapján hat hónapon belül határozatot kell hoznia az említett javaslatról az Energiaszabályozók Európai Uniós Együttműködési Ügynökségének létrehozásáról szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/942 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2019. L 158., 22. o.) 6. cikke (10) bekezdésének megfelelően.

9 2020. június 5-én a CORE-régió energiaszabályozói fórumának elnöke e régió nemzeti szabályozó hatóságai nevében arról tájékoztatta az ACER-t, hogy e hatóságok megállapodtak abban, hogy a 2017/1485 rendelet 6. cikkének (8) bekezdése alapján kérik, hogy határozzon az átvitelirendszer-üzemeltetők javaslatáról. Ezen – e-mailben megküldött – kérelemhez csatolták a CORE-régió nemzeti szabályozó hatóságainak az átvitelirendszer-üzemeltetők javaslatára vonatkozó informális dokumentumát, amely ismertette véleményüket.

10 Az említett kérelmet követően az ACER megállapította, hogy a 2019/942 rendelet 6. cikke (10) bekezdése b) pontja második albekezdésének megfelelően hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a CORE-régió tekintetében a ROSC-módszertanra vonatkozó egyedi határozatot fogadjon el.

11 Az ACER, a CORE-régió valamennyi nemzeti szabályozó hatósága és e régió valamennyi átvitelirendszer-üzemeltetője között az átvitelirendszer-üzemeltetők javaslata és az arra vonatkozóan több megbeszélés és többszöri szavazás során eszközölt módosítások tárgyában folytatott együttműködés, egyeztetések és megbeszélések jellemezte hosszú időszakot követően az ACER-en belüli szabályozók tanácsa, amely a nemzeti szabályozó hatóságok képviselőiből áll, elfogadta a 33/2020 határozatot. E határozat I. melléklete tartalmazza a CORE-régióra vonatkozó ROSC-módszertant a 2017/1485 rendelet 76. cikkének megfelelően (a továbbiakban: vitatott ROSC-módszertan).

12 2021. február 4-én a felperes a 2019/942 rendelet 28. cikkének megfelelően fellebbezést nyújtott be az ACER fellebbezési tanácsához a 33/2020 határozattal szemben. A CORE-régió egy másik átvitelirendszer-üzemeltetője, a TransnetBW GmbH szintén fellebbezést nyújtott be e határozattal szemben. 2021. február 18-án a fellebbezési tanács az A-007–2021. sz. (egyesített) üggyé vonta össze a két fellebbezést.

13 A 2021. május 28-i megtámadott határozattal az ACER fellebbezési tanácsa helybenhagyta a 33/2020 határozatot, és az azzal szemben benyújtott mindkét megsemmisítés iránti keresetet teljes egészében elutasította.

A felek kérelmei

14 A Lengyel Köztársaság által támogatott felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– az ACER-t kötelezze a költségek viselésére.

15 Az ACER azt kéri, hogy a Törvényszék:

– teljes egészében utasítsa el a keresetet;

– a felperest és a Lengyel Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

16 Keresetének alátámasztására a felperes hat jogalapot hoz fel. Az első jogalap azon alapul, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor lényegében úgy ítélte meg, hogy az ACER hatáskörrel rendelkezik a regionális koordináció alkalmazási körének és terjedelmének kiterjesztésére. A második jogalap a megtámadott határozat elégtelen indokolásán alapul. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a vitatott ROSC-módszertan – túlságosan széles alkalmazási köre ellenére – megfelel a villamos energia belső piacáról szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/943 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2019. L 158., 54. o.) 35. cikkének, valamint a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2012/27/EU irányelv módosításáról szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/944 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2019. L 158., 125. o.; helyesbítés: HL 2021. L 373., 96. o.) 40. cikkének. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy határozott, hogy a vitatott ROSC-módszertan nem érinti az átvitelirendszer-üzemeltetők azon lehetőségét, hogy a központi teherelosztási modellt alkalmazzák. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a vitatott ROSC-módszertan nem mulasztotta el méltányos szabályok megállapítását a villamos energia övezetek közötti kereskedelmére vonatkozóan, és nem mulasztotta el megfelelő ösztönzők kialakítását a szűk keresztmetszetek kezelése és a berendezésekhez kapcsolódó beavatkozó intézkedésekbe való beruházások terén. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a vitatott ROSC-módszertan nem korlátozza az üzembiztonsági határértékek, különösen a feszültség-határértékek betartását, és ennélfogva e módszertan megfelel a releváns jogi rendelkezéseknek.

17 A Törvényszék célszerűnek tartja először az első és a harmadik jogalap együttes vizsgálatát, majd ezt követően a felperes negyedik, ötödik, hatodik és második jogalapjának ebben a sorrendben történő vizsgálatát.

A regionális üzembiztonsági értékelési folyamatra vonatkozó előzetes észrevételek

18 A vitatott ROSC-módszertan 3. cikke szerint az említett módszertan által szabályozott regionális üzembiztonsági koordináció magában foglalja egyrészt a regionális üzembiztonsági vizsgálatot, másrészt pedig a 2017/1485 rendelet 78. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján a regionális koordinációs központok (a továbbiakban: regionális központok) felelősségi körébe tartozó regionális üzembiztonsági értékelési folyamatot (a továbbiakban: CROSA-folyamat), amely az említett rendelet 76. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében beavatkozó intézkedések koordinált előkészítéséhez vezet.

19 A felperes által felhozott jogalapok és érvek érdemi vizsgálata előtt be kell mutatni a CROSA-folyamat működését azon összefüggés jobb megértése érdekében, amelybe a jelen eljárás illeszkedik, és így a felperes által felhozott, technikai jellegű jogalapok jobb megértése érdekében.

20 A CROSA-folyamat olyan folyamat, amelyre egyrészt a villamos energia szállítását megelőző napon egyszer, másrészt a vitatott ROSC-módszertan 3. cikkének (2) bekezdésével összhangban a szállítás napján legalább háromszor kerül sor.

21 Az említett folyamat a vitatott ROSC-módszertan 13. cikkének és 14. cikke (1) bekezdésének megfelelően az egyes átvitelirendszer-üzemeltetők által a hálózatukon belül elvégzett helyi üzembiztonsági értékeléssel kezdődik.

22 Az említett értékelés eredményeként az egyes átvitelirendszer-üzemeltetők egyedi hálózatmodellt hoznak létre, amelyet a kapacitásfelosztásra és a szűk keresztmetszetek kezelésére vonatkozó iránymutatás létrehozásáról szóló, 2015. július 24-i (EU) 2015/1222 bizottsági rendelet (HL 2015. L 197., 24. o.; helyesbítés: HL 2020. L 296., 8. o.) 2. cikkének 1. pontja úgy határoz meg, mint többek között olyan „adatállomány[t], amely leírja az energiarendszer jellemzőit (termelés, terhelés és hálózati topológia)”.

23 Amennyiben az egyedi hálózatmodellben valamely vezetéken az áramlás meghaladja a maximális áramlást, ez fizikai szűk keresztmetszetnek felel meg, amely a biztonság megsértésének minősül. Ilyen helyzetben az üzembiztonsági határértékek betartása érdekében beavatkozó intézkedést kell előkészíteni és végrehajtani.

24 A 2015/1222 rendelet 2. cikkének 13. pontja úgy határozza meg a beavatkozó intézkedést, mint „az üzembiztonság fenntartása érdekében egy vagy több átvitelirendszer-üzemeltető által manuálisan vagy automatikusan alkalmazott bármely intézkedés[t]”. Ilyen intézkedés többek között a teher-újraelosztás, amelyet a 2019/943 rendelet 2. cikkének 26. pontja úgy határoz meg, mint „egy vagy több átvitelirendszer-üzemeltető vagy elosztórendszer-üzemeltető által hozott intézkedés, többek között korlátozás a termelés, a terhelés vagy mindkettő módosítása révén a villamosenergia-rendszerben megvalósuló fizikai áramlás megváltoztatása és a fizikai szűk keresztmetszet enyhítése vagy a rendszerbiztonság más módon történő biztosítása céljából”, vagy az ellenkereskedelem, amelyet e rendelet 2. cikkének 27. pontja úgy határoz meg, mint „a rendszerüzemeltetők által elindított övezetközi kereskedelem két ajánlattételi övezet között a fizikai szűk keresztmetszet enyhítésére”.

25 Az egyedi hálózatmodell elkészítése és szűk keresztmetszet azonosítása során az átvitelirendszer-üzemeltető az üzembiztonság e megsértésének orvoslása érdekében valós időhöz közeli módon már megtervezheti a beavatkozó intézkedések aktiválását a vitatott ROSC-módszertan 14. cikke (2) bekezdésének megfelelően. Előfordulhat, hogy ezek az intézkedések határkeresztező vonatkozással bírnak.

26 A vitatott ROSC-módszertan 9. cikkének (2) bekezdéséből kitűnik, hogy határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedésnek azok az intézkedések minősülnek, amelyek legalábbis olykor megszüntethetik az e módszertan 5. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett elemeken, vagyis a kapacitásszámítási módszertanokból kitűnő, az övezetközi kapacitás számítása céljára figyelembe vett valamennyi kritikus hálózati elemen, valamint minden más, 220 kV vagy annál nagyobb feszültségszintű hálózati elemen megfigyelt szűk keresztmetszetet. A vitatott ROSC-módszertan 7. cikke (3) bekezdése d) pontja i. és ii. alpontjának megfelelően azonban az egyes átvitelirendszer-üzemeltetők egyoldalúan kizárhatnak egyes hálózati elemeket a CROSA-folyamatból. Ezenkívül a vitatott ROSC-módszertan 5. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében az átvitelirendszer-üzemeltetők egyhangúlag is kizárhatnak bármely hálózati elemet a CROSA-folyamatból, a kritikus hálózati elemek kivételével.

27 Az átvitelirendszer-üzemeltetőnek egyedi hálózatmodelljében ugyanezen módszertan 13. cikkének (1) bekezdésének megfelelően fel kell tüntetnie valamennyi határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedés rendelkezésre állását.

28 Ezt követően a vitatott ROSC-módszertan 18. cikkének megfelelően az egyedi hálózatmodelleket a regionális központok rendelkezésére bocsátják, és ez utóbbiak egyesítik azokat annak érdekében, hogy közös hálózatmodellt hozzanak létre a nap minden órájára vonatkozóan. A közös hálózatmodellt a 2015/1222 rendelet 2. cikkének 2. pontja úgy határozza meg, hogy az többek között „egy, az egész Unióra kiterjedő, a különböző átvitelirendszer-üzemeltetők között egyeztetett adatállomány, amely leírja az energiarendszer fő jellemzőit (termelés, terhelés és hálózati topológia)”.

29 Ugyanis, még ha az egyes átvitelirendszer-üzemeltetők a tervezett beavatkozó intézkedések miatt szűk keresztmetszet nélküli egyedi hálózatmodellt biztosítanak is, a hálózati elemeken történő áramlások megváltozhatnak a különböző modelleknek a közös hálózatmodellbe való összevonásakor, és új szűk keresztmetszetek jelenhetnek meg.

30 Következésképpen a CROSA-folyamat célja a vitatott ROSC-módszertan 3. cikke (2) bekezdése b) pontjának megfelelően a határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedések összehangolása, jóváhagyása és végrehajtása. Pontosabban a CROSA-folyamaton belül a „beavatkozó intézkedések optimalizálása” elnevezésű algoritmus a közös hálózatmodellben minden óra tekintetében azonosítja az átvitelirendszer-üzemeltetők rendelkezésére álló, határkeresztező vonatkozású valamennyi beavatkozó intézkedés optimális kombinációját a közös hálózatmodellben a határkeresztező vonatkozású hálózati elemeken azonosított szűk keresztmetszetek megszüntetése érdekében, anélkül hogy a vitatott ROSC-módszertan 20., 23. és 24. cikkének, valamint 27. cikke (1) bekezdésének megfelelően újakat hozna létre.

31 Ezeket a beavatkozó intézkedéseket a következő napon, a vitatott ROSC-módszertan 31. cikke (1) bekezdésének megfelelően a valós időhöz a lehető legközelebb hajtják végre.

32 Ugyanez a logika érvényesül az úgynevezett „napon belüli” CROSA-folyamat tekintetében, amelyre a villamos energia szállítása napján kerül sor. A regionális központok a nap során legalább háromszor határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedéseket dolgoznak ki az átvitelirendszer-üzemeltetők számára.

33 Ha azonban egy átvitelirendszer-üzemeltető a CROSA-folyamat két lefutása között vagy a CROSA-folyamat utolsó lefutása után az üzembiztonság további megsértését észleli, a helyi üzembiztonsági vizsgálat elvégzésekor azt a vitatott ROSC-módszertan 33. cikke (2) bekezdése b) pontjának megfelelően a gyors aktiválási eljárás keretében, a CROSA-folyamaton kívül is orvosolhatja.

Az első és a harmadik, az ACER hatáskörére és a vitatott ROSC-módszertan alkalmazási körére vonatkozó jogalapról

34 Az első jogalap keretében a Lengyel Köztársaság által támogatott felperes mindenekelőtt arra hivatkozik, hogy az ACER nem rendelkezett hatáskörrel arra, hogy a vitatott ROSC-módszertan alkalmazási körét illetően eltérjen az átvitelirendszer-üzemeltetők javaslatától, és kiterjessze ezt az alkalmazási kört. Ezt követően azt állítja, hogy az ACER hatáskörei nem „pontosan körülhatároltak” a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően, mivel a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 484. pontjában hangsúlyozta, hogy az ACER hatásköreit csak az

EUSZ 4. és EUSZ 5. cikk értelmében vett arányosság és szubszidiaritás elve korlátozza. Végül a felperes a megtámadott határozatból származó több példára hivatkozik, amelyek állítása szerint azt mutatják, hogy a fellebbezési tanács elfogadta, sőt üdvözölte, hogy az ACER eltér a hatásköreitől, noha semmilyen jogalapja nem volt arra, hogy ezt tegye.

35 A harmadik jogalap keretében a Lengyel Köztársaság által támogatott felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a vitatott ROSC-módszertan, és különösen a hálózati elemek és a beavatkozó intézkedések abban foglalt meghatározása tiszteletben tartja a 2019/943 rendelet 35. cikkének (5) bekezdését és a 2019/944 irányelv 40. cikke (1) bekezdésének d) pontját. A felperes szerint az említett módszertan gyakorlatilag a hálózatának valamennyi elemét és valamennyi beavatkozó intézkedést határkeresztező vonatkozásúnak minősíti, ami megfosztja az átvitelirendszer-üzemeltetőket attól a képességüktől, hogy a hálózataikon kezeljék a villamosenergia-áramlásokat és eleget tegyenek az őket terhelő kötelezettségeknek, és ezáltal korlátozza az üzembiztonság biztosítására való képességüket. Ezen eljárás eredményképpen a vitatott ROSC-módszertan figyelmen kívül hagyja a különbségtételt az üzembiztonság megsértésének olyan esetei között, amelyeket összehangolt módon „kell” kezelni, illetve azon esetei között, amelyeket a 2017/1485 rendelet 21. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében nem „kell” így kezelni, és sérti az említett rendelet 76. cikkének (2) bekezdését, amelyből e különbségtétel következik.

36 A válaszban a felperes arra is hivatkozik, hogy a vitatott ROSC-módszertan nem egyeztethető össze a CSAM-módszertan 16. cikkével, amely előírja, hogy a ROSC-módszertan előkészítése során az átvitelirendszer-üzemeltetőknek meg kell határozniuk „a határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedések és az e beavatkozó intézkedések által érintett átvitelirendszer-üzemeltetők közös listájának összeállítási folyamatára vonatkozó szabályokat a [CSAM-módszertan] 15. cikk[év]el összhangban”. Márpedig a vitatott ROSC-módszertanban az ACER a határkeresztező vonatkozásra vonatkozó vélelmet vezetett be, amelyet az átvitelirendszer-üzemeltetők csak egyhangúlag dönthetnek meg.

37 Az ACER vitatja a felperes, valamint a Lengyel Köztársaság érveit, és e jogalapok elutasítását kéri.

38 Ennek keretében az ACER vitatja az első és a harmadik jogalap elfogadhatóságát. Az első jogalapot illetően az ACER egyrészt arra hivatkozik, hogy az nem kellően egyértelmű és pontos a Törvényszék eljárási szabályzata 76. cikkének d) pontja értelmében, ami megakadályozza őt abban, hogy arra hasznos választ adjon, másrészt pedig arra, hogy az új jogalapnak minősül, amelyre a fellebbezési tanács előtt nem hivatkoztak. Ami a harmadik jogalapot illeti, az egyrészt a fellebbezési tanács előtt azonos módon már megfogalmazott érveken, másrészt egy, a 2017/1485 rendelet 21. cikkének (1) bekezdésére alapított új érven alapul.

Az első és a harmadik jogalap elfogadhatóságáról

39 Ami az első jogalapnak az eljárási szabályzat 76. cikke d) pontja értelmében vett nem kellően egyértelmű és pontos jellegét illeti, többek között az ellenkérelemből kitűnik, hogy az ACER megértette a felperes által ennek keretében megfogalmazott valamennyi kifogást, és azokra hasznos választ adott, lehetővé téve ezáltal a Törvényszék számára felülvizsgálati jogkörének gyakorlását, aminek következtében az elfogadhatatlanságra vonatkozó ezen állítást el kell utasítani.

40 Ami ezen első jogalap új jellegét illeti, kétségtelenül úgy tűnik, hogy a felperes a fellebbezési tanács előtt nem vitatta kifejezetten az ACER arra vonatkozó hatáskörét, hogy olyan határozatot fogadjon el, amely a vitatott ROSC-módszertan alkalmazási körét illetően eltér az átvitelirendszer-üzemeltetők javaslatától, így ezt a jogalapot elfogadhatatlannak kellene nyilvánítani. Amint ugyanis a 2019/942 rendelet 29. cikkéből kitűnik, az ACER említett rendelet értelmében hozott határozatának megsemmisítésére irányuló keresetet a Bírósághoz csak az ugyanezen rendelet 28. cikkében említett, a fellebbezési tanács előtti eljárás kimerítése után lehet benyújtani, ami főszabály szerint magában foglalja, hogy az említett tanács előtt elő nem terjesztett jogalapokat nem lehet első alkalommal a Törvényszékhez benyújtott megsemmisítés iránti kereset keretében előterjeszteni. Mivel ugyanis ez utóbbi kereset kizárólag e fellebbezési tanács határozatára vonatkozik, annak vizsgálatát a jogviták ugyanezen fellebbezési tanács előtt bemutatásra került ténybeli és jogi keretére tekintettel kell lefolytatni (2022. március 16-i MEKH és FGSZ kontra ACER ítélet, T-684/19 és T-704/19, EU:T:2022:138, 48. pont). Mindenesetre az alábbiakban kifejtett indokok miatt ez az első jogalap nem megalapozott, ezért azt el kell utasítani.

41 A harmadik jogalap alátámasztására felhozott érveket illetően, amelyekre a felperes állítólag a fellebbezési tanács előtt azonos tartalommal már hivatkozott, meg kell állapítani, hogy a felperes jogosult arra, hogy a Törvényszék előtt vitassa a fellebbezési tanács által a megtámadott határozatban követett érvelést, és közelebbről, jogosult arra, hogy amennyiben szükségesnek tartja, az e tanács előtt már felhozott, de az által elutasított kifogásokra támaszkodva megkísérelje bizonyítani, hogy ezen érvelés téves jogalkalmazást tartalmaz. Ellenkező esetben a Törvényszék előtti eljárás részben értelmét vesztené. A jelen ügyben a megtámadott határozat 566. pontjában a fellebbezési tanács a vitatott ROSC-módszertan alkalmazási körére vonatkozó elemzését annak megállapításával zárta, hogy e módszertan megfelel a 2019/943 rendelet 35. cikke (5) bekezdésének, a 2019/944 irányelv 40. cikke (1) bekezdése d) pontjának és a 2017/1485 rendelet 21. cikke (1) bekezdésének. Ebből következik, hogy elfogadhatók a felperes azon érvei, amelyek a fellebbezési tanács által a megtámadott határozatban levont e következtetés megkérdőjelezésére irányulnak.

42 A 2017/1485 rendelet 21. cikkének (1) bekezdésén alapuló, a felperes által a harmadik jogalap alátámasztására hivatkozott érv állítólagosan új jellegét illetően meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat 552–566. pontjában a „határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedés” fogalmának vizsgálata során a fellebbezési tanács többek között e rendelkezésre alapította érvelését. Ebből következik, hogy az ACER állításaival ellentétben ez az érv nem minősíthető új érvnek, és ennélfogva elfogadható.

Az első jogalap megalapozottságáról

43 Az első jogalap megalapozottságát illetően rá kell mutatni, hogy a 2019/942 rendelet 6. cikkének (10) bekezdése és a 2017/1485 rendelet 6. cikkének (8) bekezdése feljogosítja az ACER-t arra, hogy döntsön vagy egyedi határozatokat hozzon a nemzeti szabályozó hatóságok hatáskörébe tartozó olyan szabályozási kérdéseket vagy problémákat illetően, amelyek hatással vannak a határokon átnyúló kereskedelemre vagy a határokon átnyúló rendszerbiztonságra, mint például a vitatott ROSC-módszertan elfogadása, amennyiben a hatáskörrel rendelkező nemzeti szabályozó hatóságok a számukra megállapított határidőn belül nem jutottak megállapodásra, vagy ha a hatáskörrel rendelkező nemzeti szabályozó hatóságok erre vonatkozó közös kérelmet intéznek hozzá.

44 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a CORE-régió nemzeti szabályozó hatóságai a 2020. június 5-i elektronikus levélben az említett régió energiaszabályozói fórumának elnökén keresztül közösen kérték az ACER-től, hogy a 2017/1485 rendelet 6. cikkének (8) bekezdése alapján határozzon az átvitelirendszer-üzemeltetők javaslatáról.

45 Így az ACER hatásköre a vitatott ROSC-módszertanra vonatkozó határozat meghozatalára, illetve a végleges határozat elfogadására a jelen esetben azon a 2019/942 rendelet 6. cikke (10) bekezdésének második albekezdése b) pontjában és a 2017/1485 rendelet 6. cikkének (8) bekezdésében foglalt körülményen alapul, hogy valamennyi nemzeti szabályozó hatóság közösen kérte az ACER-t, hogy határozzon erről a módszertanról.

46 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék a 2023. február 15-i Austrian Power Grid és társai kontra ACER ítéletének (T-606/20, fellebbezés alatt, EU:T:2023:64) 39–61. pontjában – többek között a 2019/942 rendelet 6. cikkének szövegét, valamint e szabályozás összefüggéseit és célkitűzéseit is figyelembe véve – úgy ítélte meg, hogy az ACER-t nem köti a hatáskörrel rendelkező nemzeti szabályozó hatóságok által kialakított álláspont, és hogy az ACER a rá ruházott saját döntéshozatali hatáskörökre tekintettel, valamint szabályozási feladatainak hatékony ellátása érdekében a jóváhagyást megelőzően módosíthatja az átvitelirendszer-üzemeltetők javaslatait. Megfogalmazására tekintettel a 2017/1485 rendelet 6. cikkének (8) bekezdését, amely ugyanabba az összefüggésbe illeszkedik, mint a 2019/942 rendelet, és az e rendelet célkitűzéseihez hasonló célkitűzéseket követ, ugyanúgy kell értelmezni, mivel az feljogosítja az ACER-t arra, hogy saját maga döntsön a nemzeti szabályozó hatóságok által hozzá benyújtott javaslatokról, mint a jelen esetben a vitatott ROSC-módszertant illetően is.

47 A fentiekből következik, hogy a 2019/942 rendelet 6. cikkének (10) bekezdése és a 2017/1485 rendelet 6. cikkének (8) bekezdése pontosan körülhatárolja az ACER e tekintetben fennálló hatásköreit, ami lehetővé teszi a felperes ennek ellenkezőjét állító kifogásának elutasítását.

48 A fentiekből az is következik, hogy a felperes állításaival ellentétben az ACER a 2019/942 rendelet 6. cikkének (10) bekezdése és a 2017/1485 rendelet 6. cikkének (8) bekezdése alapján hatáskörrel rendelkezett arra, hogy a vitatott ROSC-módszertan alkalmazási körét illetően eltérjen az átvitelirendszer-üzemeltetők javaslatától, és ehhez jogalappal rendelkezett.

A harmadik jogalap megalapozottságáról

49 A harmadik jogalap megalapozottságát illetően meg kell állapítani, hogy a 2019/943 rendelet 35. cikkének (5) bekezdéséből kitűnik, hogy az átvitelirendszer-üzemeltetők felelnek a villamosenergia-áramlások kezeléséért és az elektromos rendszer biztonságos, megbízható és hatékony üzemeltetéséért, a 2019/944 irányelv 40. cikke (1) bekezdésének d) pontjával összhangban, míg a regionális központok a 2019/943 rendelet 37. cikkének megfelelően rájuk bízott regionális jelentőségű feladatok ellátása révén kiegészítik az átvitelirendszer-üzemeltetők szerepét.

50 A 2019/943 rendelet 37. cikke (1) bekezdésének b) pontja előírja, hogy a regionális központok felelősek a CROSA-folyamatnak a 2017/1485 rendelet alapján kidolgozott módszertanoknak megfelelően történő végrehajtásáért. E hatáskör keretében a regionális központok a 2019/943 rendelet 42. cikkének (2) bekezdésének megfelelően az átvitelirendszer-üzemeltetőkhöz címzett koordinált intézkedéseket tesznek közzé, amelyeket ez utóbbiak végrehajtanak, kivéve, ha azok végrehajtása az egyes átvitelirendszer-üzemeltetők által meghatározott üzembiztonsági határértékek megsértésével járna.

51 Márpedig a felperes szerint a 2017/1485 rendelet 21. cikke (1) bekezdésének a) pontja a regionális központok általi koordinációt kizárólag az üzembiztonság megsértése azon eseteinek kezelésére korlátozza, amelyeket összehangolt módon „kell” kezelni, míg a vitatott ROSC-módszertan olyan eseteket is magában foglal, amelyeket nem „kell” így kezelni.

52 Kiindulásként meg kell jegyezni, hogy az üzembiztonság megsértése azon eseteinek meghatározása érdekében, amelyeket összehangolt módon kell kezelni, a 2017/1485 rendelet 21. cikkének (1) bekezdése nem határozza meg önálló módon az üzembiztonság megsértésének azon eseteit, amelyeket összehangolt módon kell kezelni, valamint azokat, amelyeket nem kell ily módon kezelni, hanem e tekintetben a 2017/1485 rendelet 76. cikkére és az említett cikk alapján elfogadott ROSC-módszertanra hivatkozik. A felperes egyébként maga is azzal érvel, hogy azon beavatkozó intézkedések meghatározása szempontjából, amelyeket összehangolt módon „kell” kezelni, a releváns jogi kritériumot a 2017/1485 rendelet 76. cikkének (2) bekezdésében említett kritérium jelenti.

53 Ebből következik, hogy a harmadik jogalap megalapozottságának vizsgálata érdekében mindenekelőtt azt kell megvizsgálni, hogy a vitatott ROSC-módszertan a 2017/1485 rendelet 76. cikke (2) bekezdésének téves értelmezésén alapul-e, majd ezt követően meg kell vizsgálni az átvitelirendszer-üzemeltetőknek a 2019/943 rendelet 35. cikkéből és a 2019/944 irányelv 40. cikkéből eredő hatásköreinek megsértésére alapított kifogást, végül pedig a felperes által a válaszában hivatkozott, a CSAM-módszertan 16. cikkének állítólagosan téves alkalmazására alapított kifogást.

- A 2017/1485 rendelet 76. cikke (2) bekezdésének téves értelmezéséről

54 A 2017/1485 rendelet 76. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy annak megállapítása során, hogy a szűk keresztmetszet határkeresztező-e, az átvitelirendszer-üzemeltetők figyelembe veszik azt a túlterhelést, amely a szabályozási területek közötti energiacsere nélkül következne be.

55 A felek között nem vitatott, hogy minden 220 kV vagy annál nagyobb feszültségszintű hálózati elem határkeresztező vonatkozással bírhat. A felek közötti nézeteltérés kizárólag arra a kérdésre vonatkozik, hogy az ilyen elemeken jelentkező szűk keresztmetszetek közül pontosan melyeket kell a 2017/1485 rendelet 76. cikke (2) bekezdésének megfelelően a CROSA-folyamat útján összehangolt módon kezelni.

56 A megtámadott határozatban a fellebbezési tanács e tekintetben megerősítette az ACER azon álláspontját, amely szerint a 2017/1485 rendelet 76. cikkének (2) bekezdése alapján a 220 kV vagy annál nagyobb feszültségszintű hálózati elemek valamennyi szűk keresztmetszetét – eredetüktől függetlenül – a CROSA-folyamat útján összehangolt módon kell kezelni, ami magában foglalja mind a tervezett határkeresztező forgalom, vagyis a megosztott áramlások által okozott szűk keresztmetszeteket, mind pedig az előre nem látható áramlások, vagyis a hurokáramlások által okozott szűk keresztmetszeteket és a megosztott áramlások által okozott egyéb szűk keresztmetszetek enyhítésére irányuló beavatkozó intézkedések aktiválásából eredő szűk keresztmetszeteket.

57 A felperes vitatja ezt az értelmezést, azt állítva, hogy a 2017/1485 rendelet 76. cikke (2) bekezdésének szó szerinti értelmezése szerint csak a tervezett határkeresztező forgalom, vagyis a megosztott áramlások által okozott szűk keresztmetszeteket kell összehangoltan kezelni. Így, amennyiben nem kerül sor tervezett határkeresztező forgalomra, a valamely átvitelirendszer-üzemeltető által ellenőrzött hálózaton bekövetkező szűk keresztmetszetet az

átvitelirendszer-üzemeltető jobban tudja kezeli, mint a CROSA-folyamat. Következésképpen a felperes szerint az ugyanazon, 220 kV-nál nagyobb feszültségszintű hálózati elemen bekövetkező minden szűk keresztmetszetet nem kell minden esetben összehangoltan kezelni.

58 E tekintetben először is meg kell határozni a ROSC-módszertan meghatározása szempontjából releváns jogi kritériumot, másodszor pedig meg kell vizsgálni, hogy a fellebbezési tanács helyesen alkalmazta-e ezt a kritériumot az említett módszertanban.

59 A 2017/1485 rendelet 76. cikkének (2) bekezdéséből következik, hogy „annak megállapítása során, hogy a szűk keresztmetszet határkeresztező-e, a[z átvitelirendszer-üzemeltető]k figyelembe veszik azt a túlterhelést, amely a szabályozási területek közötti energiacsere nélkül következne be”.

60 Magából a szövegből kiindulva ez a rendelkezés nem tartalmaz olyan elemet, amely lehetővé tenné azon beavatkozó intézkedések azonosítását, amelyeket összehangolt módon kell kezelni, vagy lehetővé tenné a vitatott ROSC-módszertan alkalmazási körének pontos meghatározását. Ebből következik, hogy a felperes által alkalmazott szó szerinti értelmezés nem fogadható el, mivel az említett rendelkezést nem lehet attól a szabályozási környezettől függetlenül értelmezni, amelybe illeszkedik.

61 Rendszertani szempontból a 2017/1485 rendelet 76. cikkének (2) bekezdését az említett cikk egészének, valamint azon rendelkezéseknek a fényében kell értelmezni, amelyekre közvetlenül vagy közvetve hivatkozik, azaz különösen a 2017/1485 rendelet 76. cikke (1) bekezdése b) pontjának iii. alpontja és a 2015/1222 rendelet 35. cikke fényében, amelyre a 2017/1485 rendelet 76. cikke (1) bekezdésének b) pontja hivatkozik.

62 Ami először is a 2017/1485 rendelet 76. cikke (1) bekezdésének b) pontját illeti, megjegyzendő, hogy e rendelkezés szövegéből kitűnik, hogy a ROSC-módszertannak elő kell írnia a beavatkozó intézkedések koordinált előkészítését, e rendelkezés szövegéből azonban egyáltalán nem tűnik ki, hogy az említett módszertan alkalmazási körének meghatározása céljából különbséget kellene tenni a biztonság megsértése összehangoltan kezelendő eseteinek, így például a szűk keresztmetszeteknek az eredetétől függően.

63 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy a 2017/1485 rendelet 76. cikke (1) bekezdése b) pontjának szövege lényegében azt írja elő, hogy a beavatkozó intézkedések előkészítésének összehangolása igazolt egyrészt „tekintettel azok határkeresztező jellegére”, ahogy azt a 2015/1222 rendelet 35. cikke meghatározza, másrészt pedig „figyelembe véve a [2017/1485 rendelet] 20–23. cikk[é]ben írt követelményeket”, ami megerősíti a 2017/1485 rendelet 76. cikke (1) bekezdése b) pontjának a fenti 62. pontban szereplő értelmezését.

64 E tekintetben azt is meg kell jegyezni, hogy a 2015/1222 rendelet 35. cikkének (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a határkeresztező vonatkozású teher-újraelosztást és ellenkereskedelmet össze kell hangolni. Mivel a 2017/1485 rendelet 76. cikke (1) bekezdésének b) pontja nemcsak a teher-újraelosztás és az ellenkereskedelem előkészítésének összehangolását írja elő, hanem az egyéb, nem költséges beavatkozó intézkedések összehangolását is, a határkeresztező vonatkozás e kritériuma az e rendelkezésben szereplő kifejezett hivatkozás miatt ezekre a beavatkozó intézkedésekre is alkalmazandó.

65 Ezenkívül a 2015/1222 rendelet 35. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy az egyes régiók átvitelirendszer-üzemeltetői ténylegesen kezelhetik a szabályozási területükön a fizikai szűk keresztmetszeteket attól függetlenül, hogy azok okai jelentősebb mértékben a szabályzási területükön kívüliek-e, vagy sem.

66 A beavatkozó intézkedések összehangolásának szükségessége, amennyiben azok határkeresztező vonatkozással bírnak, a 2019/943 rendelet 16. cikke (1) bekezdésének harmadik mondatából is kitűnik, amely előírja, hogy „[a]kkor, amikor átviteli rendszere rendes üzemi állapotának fenntartása érdekében operatív intézkedéseket hoz, az átvitelirendszer-üzemeltető figyelembe veszi ezeknek az intézkedéseknek a szomszédos szabályozási területekre gyakorolt hatásait, és ezeket az intézkedéseket a[…] 2015/1222 rendeletben meghatározottak szerint koordinálja a többi érintett átvitelirendszer-üzemeltetővel”.

67 Ezenfelül meg kell jegyezni, hogy ezt az értelmezést a 2017/1485 rendelet 20–23. cikkének tartalma is megerősíti, amely cikkeket a 2017/1485 rendelet 76. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfelelően a ROSC-módszertannak figyelembe kell vennie.

68 E tekintetben többek között a 2017/1485 rendelet 23. cikkének (2) bekezdéséből kitűnik, hogy a beavatkozó intézkedések előkészítése és végrehajtása során, beleértve a 2015/1222 rendelet 25. cikke, illetve 35. cikke szerinti teher-újraelosztást vagy ellenkereskedelmet, a releváns átvitelirendszer-üzemeltető – az érintett más átvitelirendszer-üzemeltetőkkel összehangoltan – elemzi az ilyen beavatkozó intézkedés hatását a saját szabályozási területén belül és kívül.

69 Az említett rendelkezésből az is kitűnik, hogy a beavatkozó intézkedések hatásának ezen elemzését először is a 2017/1485 rendelet 75. cikke – CSAM-módszertan elfogadását előíró – (1) bekezdésének, ezt követően e rendelet 76. cikke (1) bekezdése – ROSC-módszertan elfogadását előíró – b) pontjának, és végül a 2017/1485 rendelet 78. cikke – az átvitelirendszer-üzemeltetők és a regionális központok közötti együttműködést szabályozó – (1), (2) és (4) bekezdésének megfelelően végzik el.

70 Következésképpen egyrészt a 2015/1222 rendelet 35. cikkének, másrészt a 2017/1485 rendelet 20–23. cikkének együttes olvasatából az következik, hogy a felperes állításaival ellentétben a ROSC-módszertannak a beavatkozó intézkedések összehangolását nem azon szűk keresztmetszet eredetétől függően kell előírnia, amelynek enyhítésére ezen intézkedések irányulnak, hanem ezen intézkedések esetleges határkeresztező vonatkozásától függően.

71 Másodszor, ami a 2017/1485 rendelet 76. cikke (1) bekezdése b) pontjának iii. alpontját illeti, az előírja, hogy a ROSC-módszertan a leginkább hatásos és gazdaságilag hatékony beavatkozó intézkedéseket határozza meg az üzembiztonság 2017/1485 rendelet – a beavatkozó intézkedések különböző típusait leíró – 22. cikkében említett megsértése esetén.

72 Ebből következik, hogy a ROSC-módszertan egyik célja, hogy megtalálja az egyes kapacitásszámítási régiók teljes hálózata számára optimális beavatkozó intézkedéseket. Következésképpen az említett módszertan alkalmazási körének meghatározása során az ACER-nek elő kellett írnia azon beavatkozó intézkedések azonosítását, amelyek – határkeresztező vonatkozásukra figyelemmel – a CROSA-folyamat útján jobban kezelhetők összehangolt módon.

73 E rendelkezések fényében meg kell állapítani, hogy a 2017/1485 rendelet 76. cikkének (2) bekezdésében szereplő jogi kritérium előírja valamennyi olyan hálózati elem azonosítását, amelyek esetében először is azok határkeresztező vonatkozása miatt szükséges a beavatkozó intézkedések összehangolása, a koordinációnak továbbá lehetővé kell tennie a fizikai szűk keresztmetszetek tényleges kezelését, függetlenül e szűk keresztmetszet eredetétől, végül pedig a regionális koordinációnak lehetővé kell tennie az optimális megoldás megtalálását.

74 Ebben az összefüggésben a 2017/1485 rendelet 76. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az azokat a hálózati elemeket azonosítja, amelyeken főszabály szerint a „határkeresztező vonatkozású szűk keresztmetszetek” bekövetkeznek, amelyeket szintén határkeresztező vonatkozásúnak tekintendő beavatkozó intézkedésekkel kell kezelni.

75 Következésképpen meg kell vizsgálni, hogy a jelen ügyben a fellebbezési tanács helyesen alkalmazta-e ezt a kritériumot, amikor úgy ítélte meg, hogy minden olyan aktivált beavatkozó intézkedést, amely legalábbis olykor alkalmas lehet arra, hogy orvosolja az áram-határértékeknek a 220 kV vagy annál nagyobb feszültségszintű hálózati elemeken történő megsértését, a ROSC-módszertan által összehangolt módon kell kezelni.

76 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a határkeresztező vonatkozású hálózati elemek meghatározása a 2017/1485 rendelet 75. cikke alapján elfogadott CSAM-módszertanban megállapított fogalommeghatározásra hivatkozik. A 2017/1485 rendelet 76. cikke (1) bekezdésének második mondata ugyanis előírja, hogy a ROSC-módszertannak tiszteletben kell tartania a CSAM-módszertant, amely rendelkezik a ROSC-módszertan elfogadásának bizonyos aspektusairól.

77 Márpedig a CSAM-módszertan 15. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy minden kritikus hálózati elem és minden, az átvitelirendszer-üzemeltetők által meghatározottnál nagyobb feszültségszintű hálózati elem határkeresztező vonatkozású hálózati elemnek minősül, kivéve azokat a hálózati elemeket, amelyek esetében az átvitelirendszer-üzemeltetők egyhangúlag megállapodnak arról, hogy azok nem határkeresztező vonatkozásúak.

78 Az átvitelirendszer-üzemeltetők e rendelkezés alapján vélték úgy a ROSC-módszertanhoz fűzött magyarázó feljegyzés 8. oldalán (lásd a fenti 7. pontot), hogy a CROSA-folyamat szempontjából leginkább releváns hálózati elemek a 220 kV és 380 kV feszültségszintű elemek, „mivel ezeket az elemeket az európai energiarendszerben az ajánlattételi övezetek közötti villamosenergia-kereskedelem elősegítésére használják fel”. Az átvitelirendszer-üzemeltetők ellenben nem tekintették úgy, hogy az ezen elemeken aktivált valamennyi beavatkozó intézkedést a CROSA-folyamat által összehangolt módon kellene kezelni.

79 Márpedig az összehangolt kezelést szükségessé tevő beavatkozó intézkedések azonosítása során az ACER úgy ítélte meg – amint az a vitatott ROSC-módszertan (12) preambulumbekezdéséből kitűnik –, hogy mivel a CORE-régió összekapcsolt hálózata nagymértékben hurkolt jellegű, általában véve nem lehet olyan hálózati elemet azonosítani, amelyet csak olyan beavatkozó intézkedések érintenének, amelyek semmilyen hatást nem gyakorolnak a határkeresztező vonatkozású más hálózati elemekre, így minden olyan beavatkozó intézkedést, amely legalábbis olykor alkalmas lehet arra, hogy megszüntesse a 220 kV vagy annál nagyobb feszültségszintű hálózati elemeken bekövetkező szűk keresztmetszeteket, határkeresztező vonatkozásúnak kell tekinteni, és következésképpen az ezeken az elemeken aktivált beavatkozó intézkedéseket a CROSA-folyamat útján össze kell hangolni.

80 A tárgyaláson a felperes kifejtette, hogy pontosabban azoknak a beavatkozó intézkedéseknek a CROSA-folyamat útján történő összehangolását ellenzi, amelyeknek az említett hálózati elemekre gyakorolt fizikai hatása 5%-nál kisebb „befolyásolási tényezőt”, vagyis valamely határkeresztező vonatkozású hálózati elemen valamely beavatkozó intézkedés alkalmazásából eredő, a kapcsolódó határkeresztező vonatkozású hálózati elem állandó megengedett terhelésével normalizált áramláseltérést („a flow deviation on a XNEC resulting from the application of a remedial action, normalised by the permanent admissible loading [PAL] on the associated XNE”) mutat. Mindazonáltal az ACER – anélkül, hogy ezt vitatták volna – kifejtette, hogy a CORE-régió összekapcsolt, nagymértékben hurkolt jellegű hálózata miatt nem lehet előzetesen megállapítani, hogy valamely beavatkozó intézkedés meghaladja-e az említett határértéket, vagy sem, mivel annak konkrét hatása egy adott időpontban a hálózaton aktivált egyéb beavatkozó intézkedésektől és a hálózati elemeken történő áramlástól függ.

81 Így e műszaki értékelés alapján a fellebbezési tanács először is helyesen vélte úgy az alkalmazandó jogi kritériumra tekintettel, hogy a CROSA-folyamat útján össze kell hangolni minden olyan beavatkozó intézkedést, amely legalábbis olykor megszüntetheti a 220 kV vagy annál nagyobb feszültségszintű hálózati elemeken mutatkozó szűk keresztmetszeteket. A fellebbezési tanács ezt követően helyesen erősítette meg az ACER azon álláspontját, amely szerint a ROSC-módszertannak elő kell írnia a 220 kV vagy annál nagyobb feszültségszintű valamennyi hálózati elemen bekövetkező fizikai szűk keresztmetszet megszüntetéséhez szükséges beavatkozó intézkedések CROSA-folyamat útján történő összehangolását, függetlenül e szűk keresztmetszet eredetétől. Végül a fellebbezési tanács nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát, amikor megerősítette, hogy a CORE-régió összekapcsolt hálózatának egésze számára optimális megoldást csak a 220 kV vagy annál nagyobb feszültségszintű hálózati elemeken aktivált valamennyi beavatkozó intézkedés között lehet megtalálni.

82 Következésképpen a fellebbezési tanács nem alkalmazta tévesen a jogot, és nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy a ROSC-módszertannak megfelelően a 220 kV vagy annál nagyobb feszültségszintű hálózati elemek valamennyi szűk keresztmetszetét a CROSA-folyamat útján összehangolt módon kell kezelni.

83 Következésképpen el kell utasítani a felperesnek a 2017/1485 rendelet 76. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított kifogását.

- Az átvitelirendszer-üzemeltetők 2019/943 rendelet 35. cikkéből és 2019/944 irányelv 40. cikkéből eredő hatásköreinek megsértéséről

84 A felperes azon állítását illetően, amely szerint a hálózati elemeknek és a beavatkozó intézkedéseknek a vitatott ROSC-módszertanban szereplő meghatározása nem felel meg a 2019/943 rendelet 35. cikke (5) bekezdésének és a 2019/944 irányelv 40. cikke (1) bekezdése d) pontjának, emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 52–82. pontban elvégzett elemzésből kitűnik, hogy az ACER helyesen alkalmazta a releváns jogi kritériumot, és nem vonta be a vitatott ROSC-módszertan alkalmazási körébe azokat a beavatkozó intézkedéseket, amelyeket nem „kell” a CROSA-folyamat útján összehangolt módon kezelni.

85 Ebből következik, hogy a felperes állításával ellentétben, és amint azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban helyesen megállapította, a vitatott ROSC-módszertan alkalmazási körének meghatározása tiszteletben tartja az átvitelirendszer-üzemeltetőknek a hálózatuk biztonságos üzemeltetésével kapcsolatos, a 2019/943 rendelet 35. cikkének (5) bekezdésében és a 2019/944 irányelv 40. cikke (1) bekezdésének d) pontjában megállapított hatásköreit.

86 Ezen túlmenően először is meg kell állapítani, hogy – a felperes állításaival ellentétben – a vitatott ROSC-módszertan nem terjed ki alapértelmezés szerint a felperes rendelkezésére álló valamennyi hálózati elemre és beavatkozó intézkedésre. Egyrészt a vitatott ROSC-módszertan 5. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfelelően az nem terjed ki a 220 kV-nál alacsonyabb feszültségszintű hálózati elemekre. Ráadásul az átvitelirendszer-üzemeltetők számára továbbra is lehetséges, hogy akár egyoldalúan, akár egyhangúlag kizárjanak bizonyos – az említett módszertan 7. cikke (3) bekezdése d) pontjának i., ii. és iii. alpontjában felsorolt – hálózati elemeket e módszertan alkalmazási köréből. Másrészt a vitatott ROSC-módszertan – e módszertan 8. cikke (2) bekezdésének megfelelően – nem tartalmazza a beavatkozó intézkedések 2017/1485 rendelet 22. cikkében említett bizonyos típusait. Ezen túlmenően az átvitelirendszer-üzemeltetők a vitatott ROSC-módszertan 9. cikke (2) bekezdésének megfelelően egyhangúlag kizárhatnak bizonyos, határkeresztező vonatkozással nem bíró beavatkozó intézkedéseket.

87 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy a felperes nem terjesztett elő egyetlen olyan bizonyítékot sem, amelyből arra lehetne következtetni, hogy már nem áll rendelkezésére semmilyen beavatkozó intézkedés a hálózata üzembiztonságának biztosítása érdekében.

88 Másodszor meg kell jegyezni, hogy kizárólag az átvitelirendszer-üzemeltetők felelősek a határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedéseknek a hálózataik üzembiztonsága biztosítása érdekében történő aktiválásáért.

89 Abban az esetben ugyanis, ha egy ajánlott beavatkozó intézkedés veszélyeztetheti az átvitelirendszer-üzemeltető hálózatának üzembiztonságát, az átvitelirendszer-üzemeltető a CROSA-folyamat minden egyes lefutása során a koordinációs szakaszban elutasíthatja az említett intézkedést, a vitatott ROSC-módszertan 27. cikkének, valamint a 2019/943 rendelet 42. cikke (2) bekezdésének megfelelően.

90 Hasonlóképpen, amennyiben az üzembiztonság CROSA-folyamat által nem előrevetített megsértése következik be, az érintett átvitelirendszer-üzemeltető igénybe veheti a gyors aktiválási eljárást annak érdekében, hogy a regionális központ részvétele nélkül és az érintett átvitelirendszer-üzemeltetőkkel szoros együttműködésben határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedést hozzon hálózata üzembiztonságának biztosítása céljából, a vitatott ROSC-módszertan 33. cikkének megfelelően. Következésképpen semmi nem enged arra következtetni, hogy a regionális koordináció kockázatot jelentene az üzembiztonságra nézve.

91 A fentiekből következik, hogy el kell utasítani a felperes azon kifogását, amely szerint nem tudja biztosítani a hálózata üzembiztonságát, és ennélfogva nem tudja gyakorolni a 2019/943 rendelet 35. cikkében és a 2019/944 irányelv 40. cikkében számára biztosított hatásköröket.

92 Ugyanezen okokból el kell utasítani a Lengyel Köztársaság azon kifogását is, amely szerint a felperes számára lehetetlen az említett tagállam energiabiztonságának biztosítása, mivel a vitatott ROSC-módszertan korlátozza az átvitelirendszer-üzemeltetők rendelkezésére álló beavatkozó intézkedések katalógusát, és a felperes – a Bíróság által a 2021. július 15-i Németország kontra Lengyelország ítéletben (C-848/19 P, EU:C:2021:598) értelmezett szolidaritás elvével ellentétben – a hatásköreinek gyakorlásához szükséges fontos eszközöket veszít el.

93 Következésképpen el kell utasítani a felperesnek a 2019/943 rendelet 35. cikke (5) bekezdésének és a 2019/944 irányelv 40. cikke (1) bekezdése d) pontjának megsértésére alapított kifogását.

- A CSAM-módszertan 16. cikkének téves alkalmazásáról

94 A felperes arra is hivatkozik, hogy a vitatott ROSC-módszertan nem egyeztethető össze a CSAM-módszertan 16. cikkével.

95 E tekintetben rá kell mutatni, hogy a 2017/1485 rendelet 76. cikkének (1) bekezdése értelmében a ROSC-módszertannak valóban összeegyeztethetőnek kell lennie a 2017/1485 rendelet 75. cikke alapján elfogadott CSAM-módszertannal.

96 A CSAM-módszertan (3) preambulumbekezdése szerint e módszertan többek között az átvitelirendszer-üzemeltetők között összehangolandó beavatkozó intézkedések megállapítására és a beavatkozó intézkedések hatékony regionális koordinációjának elősegítésére vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz, az átvitelirendszer-üzemeltetők által a 2017/1485 rendelet 76. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján elfogadandó regionális módszertannak megfelelően.

97 Ezenkívül a CSAM-módszertan 15. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a ROSC-módszertanban az átvitelirendszer-üzemeltetőknek a beavatkozó intézkedések határkeresztező vonatkozásának – a CSAM-módszertan 15. cikkének (4)–(6) bekezdésében leírt minőségi vagy mennyiségi megközelítés alapján történő – megállapítására vonatkozó eljárási szabályokat kell elfogadniuk.

98 Javaslatukban az átvitelirendszer-üzemeltetők előirányoztak ilyen eljárásokat a lehetséges beavatkozó intézkedéseik határkeresztező vonatkozásának értékelésére, amely vonatkozást az átvitelirendszer-üzemeltetők minden egyes egyedi beavatkozó intézkedés tekintetében egyhangúlag állapítják meg. A CORE-régió nemzeti szabályozó hatóságai az informális dokumentumukban egyébiránt minőségi és mennyiségi megközelítésben állapodtak meg, de azt is elismerték, hogy további pontosításokra van szükség, mivel az átvitelirendszer-üzemeltetők javaslata nem készült el teljesen vagy nem volt kellően részletes.

99 Ezt követően az ACER a vitatott ROSC-módszertan (12) és (13) preambulumbekezdésében kifejtett műszaki értékelés alapján úgy ítélte meg, hogy minden olyan beavatkozó intézkedést, amely legalább olykor alkalmas arra, hogy orvosolja az áram-határértékeknek valamely, 220 kV vagy annál nagyobb feszültségszintű hálózati elemen, vagyis valamely határkeresztező vonatkozású hálózati elemen történő megsértését, úgy kell tekinteni, mint amely maga is határkeresztező vonatkozással bír, hacsak az átvitelirendszer-üzemeltetők másként nem döntenek. Ezzel szemben az ACER módosította a minőségi és mennyiségi megközelítést annak érdekében, hogy azokat felhasználja a valamely határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedés aktiválásával érintett átvitelirendszer-üzemeltetők azonosítására, többek között a gyors aktiválási eljárás céljából.

100 Márpedig meg kell jegyezni, hogy a CSAM-módszertan 16. cikke a ROSC-módszertan kidolgozására irányuló olyan eljárást irányoz elő, amely megköveteli a CORE-régió átvitelirendszer-üzemeltetőitől, hogy közösen dolgozzanak ki egy, a ROSC-módszertanra vonatkozó javaslatot, amely általános jelleggel tartalmazza a határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedések és az e beavatkozó intézkedések által érintett átvitelirendszer-üzemeltetők meghatározására vonatkozó szabályokat.

101 Így nem róható fel a fellebbezési tanácsnak, hogy nem biztosította e rendelkezés tiszteletben tartását, mivel a vitatott ROSC-módszertan által kialakított eljárás előírja azokat a kritériumokat, amelyek alapján az átvitelirendszer-üzemeltetők kidolgozzák a határkeresztező vonatkozású

hálózati elemek listáját, és azonosítják egy esetleges beavatkozó intézkedés határkeresztező vonatkozását, és egyebekben különös szabályokat is előír az egyes hálózati elemek kizárására, valamint a határkeresztező vonatkozással nem bíró beavatkozó intézkedésekre vonatkozóan.

102 Következésképpen el kell utasítani a felperes arra alapított kifogását, hogy a vitatott ROSC-módszertan alkalmazási köre összeegyeztethetetlen a CSAM-módszertan 16. cikkével.

103 A fentiekből következik, hogy a felperesnek nem sikerült bizonyítania, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot vagy nyilvánvaló értékelési hibát követett el azáltal, hogy a megtámadott határozatban nem állapította meg a 2019/943 rendelet 35. cikke (5) bekezdésének és a 2019/944 irányelv 40. cikke (1) bekezdése d) pontjának megsértését. Következésképpen az első és a harmadik jogalapot el kell utasítani.

A negyedik, a központi teherelosztási modell belső szűk keresztmetszetek kezelésére vagy kiegyenlítő szabályozási feladatok ellátására való használatának lehetőségét biztosító rendelkezések megsértésére alapított jogalapról

104 A negyedik jogalap keretében a Lengyel Köztársaság által támogatott felperes arra hivatkozik, hogy a vitatott ROSC-módszertan érinti az átvitelirendszer-üzemeltetők azon lehetőségét, hogy a központi teherelosztási modellt, és különösen az e modellben szereplő integrált menetrendkezelési eljárást alkalmazzák, mivel egy határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedés aktiválása esetén már nem férhetnek hozzá az érintett termelési erőforrásokhoz, és csak a termelési alapjeleket módosíthatják. Márpedig a felperes szerint a központi teherelosztás keretében zajló integrált menetrendkezelési eljárás egy folyamatos eljárás, amely a CROSA-folyamat előtt kezdődik, és amelyet valós időben rendszeresen meghosszabbítanak, mivel gyakran naponta több mint ötven alkalommal megismétlik, míg a CROSA-folyamat esetében csak egy másnapi és három napon belüli vonatkozású lefutásra kerül sor. A felperes szerint a fellebbezési tanács azzal, hogy megtagadta e sérelem elismerését, tévesen alkalmazta a jogot, és tévesen értelmezte a 2017/1485 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének e) pontját és a 2019/943 rendelet 12. cikkének (1) bekezdését.

105 A felperes lényegében azt állítja, hogy tág alkalmazási köre miatt a vitatott ROSC-módszertan akadályozza a központi teherelosztási modell használatát, mivel nem teszi lehetővé számára, hogy Lengyelországban saját maga kezelje egyrészt a szűk keresztmetszeteket, másrészt pedig ellássa a kiegyenlítő szabályozást, így nem tudja biztosítani a hálózata üzembiztonságát. E tekintetben a felperes kifejti, hogy a központi teherelosztási modell keretében a kiegyenlítő szabályozási feladatokat egy integrált folyamatban, a szűk keresztmetszetek kezelésével együtt látja el, míg az önálló teherelosztási modell keretében a két folyamatot külön folytatják le.

106 Az ACER vitatja a felperes, valamint a Lengyel Köztársaság érveit, és e jogalap elutasítását kéri.

107 Ennek keretében az ACER vitatja a negyedik jogalap elfogadhatóságát, azzal az indokkal, hogy az a fellebbezési tanács előtt azonos módon már megfogalmazott érveken alapul.

108 Előzetesen a negyedik jogalap elfogadhatóságát illetően emlékeztetni kell arra, hogy a felperes jogosult arra, hogy a Törvényszék előtt vitassa a fellebbezési tanács által a megtámadott határozatban követett érvelést, mégpedig – amennyiben szükségesnek tartja – az e tanács előtt már felhozott kifogásokra támaszkodva (lásd a fenti 41. pontot). A jelen ügyben a megtámadott határozat 600. pontjában a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a vitatott ROSC-módszertan nem érinti az átvitelirendszer-üzemeltetők azon lehetőségét, hogy a központi teherelosztási

modell mechanizmusát alkalmazzák. Hasonlóképpen, a megtámadott határozat 609. pontjából kitűnik, hogy a fellebbezési tanács az ugyanezen határozat 583–608. pontjában kifejtett érvelés alapján többek között arra a következtetésre jutott, hogy a CROSA-folyamatból eredő kötöttségek nem sértik az átvitelirendszer-üzemeltetőknek a 2017/1485 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének e) pontja alapján fennálló felelősségét. Ebből következik, hogy elfogadhatók a felperes azon kifogásai, amelyek a fellebbezési tanács által a megtámadott határozatban alapul vett megfontolások megkérdőjelezésére irányulnak.

109 A negyedik jogalap megalapozottságát illetően le kell szögezni, hogy a 2017/1485 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének e) pontja értelmében az illetékes hatóságok kötelesek „az érintett [átvitelirendszer-üzemeltetőre] ruházott felelősséget tiszteletben tartani a rendszerbiztonság érdekében, beleértve a nemzeti törvényekben előírtakat”. Ami a 2019/943 rendelet 12. cikkének (1) bekezdését illeti, az az átvitelirendszer-üzemeltetőknek a villamosenergia-termelő létesítmények teherelosztásával és a keresletoldali válasszal kapcsolatos felelősségére vonatkozik, és előírja, hogy e teherelosztásnak és e válasznak megkülönböztetésmentesnek és átláthatónak, továbbá – hacsak az említett cikk (2)–(6) bekezdése másként nem rendelkezik – piaci alapúnak kell lennie.

110 Az átvitelirendszer-üzemeltetők e felelőssége a központi teherelosztási modell használatával hajtható végre, amelyet a villamos energia kiegyenlítő szabályozására vonatkozó iránymutatás létrehozásáról szóló, 2017. november 23-i (EU) 2017/2195 bizottsági rendelet (HL 2017. L 312., 6. o.) 2. cikkének 18. pontja úgy határoz meg, mint „az[t] a menetrendkezelési és teherelosztási modell[t], amelynél a termelői menetrendeket, a felhasználói menetrendeket, valamint a villamosenergia-termelői és felhasználói létesítmények teherelosztását a teherelosztásra alkalmas létesítmények tekintetében a[z átvitelirendszer-üzemeltető]k határozzák meg az integrált menetrendkezelési eljárás keretében”.

111 Elöljáróban meg kell jegyezni, hogy sem a 2017/1485 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének e) pontjából, sem a 2019/943 rendelet 12. cikkének (1) bekezdéséből nem következik, hogy a 2017/1485 rendelet 76. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján elfogadott ROSC-módszertan ne lenne hatással az átvitelirendszer-üzemeltetők tevékenységére, ami magában foglalja az említett rendelkezésekben említett központi teherelosztási modell használatát is. Mindazonáltal e rendelkezés értelmezése nem vezethet az átvitelirendszer-üzemeltetők arra vonatkozó – többek között a 2017/1485 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének e) pontjában foglalt – kifejezett felelősségének megkerüléséhez, hogy biztosítsák a hálózatuk üzembiztonságát.

112 Ennélfogva meg kell vizsgálni, hogy a vitatott ROSC-módszertan azzal a következménnyel járt-e – amint azt a felperes állítja –, hogy megfosztotta a felperest attól a lehetőségtől, hogy a központi teherelosztási modellt a belső szűk keresztmetszetek kezelésére és kiegyenlítő szabályozási feladatok ellátására használja, sértve ezáltal a hálózata biztonságának biztosítására vonatkozó felelősségét.

A központi teherelosztási modellnek az egyedi hálózatmodellben szereplő szűk keresztmetszetek kezelésére történő használatának lehetőségét biztosító rendelkezések megsértéséről

113 Ami elsősorban a belső szűk keresztmetszetek kezelését illeti, a felperes lényegében azt állítja, hogy a CROSA-folyamat kevésbé gyakori lefutása akadályozza a 2017/2195 rendelet 2. cikkének 19. pontja értelmében vett integrált menetrendkezelési eljárás gyakoribb lefutását, mivel a vitatott

ROSC-módszertan 14. cikke (2) bekezdésének megfelelően a CROSA-folyamat másnapi vonatkozású lefutását követően a termelői vagy felhasználói menetrendek semmilyen újabb módosítása nem lehetséges.

114 E tekintetben mindjárt az elején el kell utasítani a felperes azon kifogását, amely szerint egyrészt a CROSA-folyamat esetében csak egy másnapi vonatkozású lefutásra kerül sor, másrészt pedig a határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedések csak a másnapi vonatkozású CROSA-folyamat előtt alkalmazhatók, míg a felperes szerint az integrált menetrendkezelési eljárásra naponta több mint 50 alkalommal kerül sor.

115 A ROSC-módszertan 31. cikkének (1) bekezdése szerint ugyanis a határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedéseket valós időhöz közeli módon kell aktiválni, nem pedig a szállítás napját megelőző napon 18 órakor kezdődő CROSA-folyamatra vonatkozó másnapi időtáv előtt.

116 Másodsorban, a felperes azon kifogását illetően, amely szerint a hálózati feltételek igen gyorsan változhatnak, amit az integrált menetrendkezelési eljárás hatékonyan megoldhat, meg kell állapítani, hogy a CROSA-folyamat megfelelő garanciákat ír elő annak biztosítása érdekében, hogy az átvitelirendszer-üzemeltetők eleget tegyenek a hálózatuk üzembiztonságának biztosítására vonatkozó kötelezettségüknek.

117 Így először is a vitatott ROSC-módszertan 27. cikke (2) bekezdésének a) pontja előírja, hogy amennyiben valamely határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedés aktiválása az üzembiztonság megsértéséhez vezet, az érintett átvitelirendszer-üzemeltető és a beavatkozó intézkedés aktiválásáért felelős átvitelirendszer-üzemeltető elutasíthatja az említett intézkedést. Ugyanezt a lehetőséget írja elő az említett módszertan 27. cikke (2) bekezdésének b) pontja arra az esetre, ha ugyanezen intézkedés már nem áll rendelkezésre, vagyis azt már nem lehet végrehajtani.

118 Másodszor, a vitatott ROSC-módszertan 33. cikke gyors aktiválási eljárást ír elő az üzembiztonság megsértése azon eseteinek orvoslására, amelyeket a CROSA-folyamat két lefutása között azonosítanak anélkül, hogy meg lehetne várni a következő időtávot, valamint az üzembiztonság megsértésének a legutóbbi CROSA-folyamatot követően észlelt eseteire.

119 A gyors aktiválási eljárás következésképpen a CROSA-folyamaton kívüli másodlagos eljárás, amely korlátozottabb koordinációt ír elő kizárólag az olyan beavatkozó intézkedések által érintett átvitelirendszer-üzemeltetők között, amelyeket az üzembiztonság megsértésének a CROSA-folyamat által nem megoldható esetei orvoslása érdekében kell aktiválni. Ez az eljárás lehetővé teszi az átvitelirendszer-üzemeltetők számára, hogy egyoldalúan biztosítsák hálózatuk üzembiztonságát abban az esetben, ha a CROSA-folyamat nem képes annak megsértését azonosítani.

120 A fentiekre tekintettel a Lengyel Köztársaság által felhozott azon kifogást is el kell utasítani, amely szerint a CROSA-folyamatnak a központi teherelosztási modellel rendelkező hálózatokra történő alkalmazása az alkalmazandó beavatkozó intézkedésekre vonatkozó téves információkat eredményez, mivel e folyamat nem rendelkezik a hálózat állapotára vonatkozó legutóbbi információkkal. Ugyanis, még ha feltételezzük is, hogy a CROSA-folyamat nem hatékony, amit a Lengyel Köztársaság nem bizonyított, ez utóbbi nem bizonyította, hogy a fenti 116–118. pontban említett biztosítékok ne lennének alkalmasak arra, hogy lehetővé tegyék az átvitelirendszer-üzemeltetők számára, hogy biztosítsák hálózatuk üzembiztonságát, amennyiben a CROSA-folyamat nem képes azonosítani az üzembiztonság megsértését és összehangolt megoldást ajánlani.

121 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor megállapította, hogy a vitatott ROSC-módszertan nem fosztotta meg a felperest attól a lehetőségtől, hogy a szűk keresztmetszeteket a központi teherelosztási modellben kezelje, így a fellebbezési tanács nem sértette meg sem a 2017/1485 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének e) pontját, sem pedig a 2019/943 rendelet 12. cikkének (1) bekezdését.

A központi teherelosztási modellnek a kiegyenlítő szabályozási feladatok ellátására történő használata lehetőségét biztosító rendelkezések megsértéséről

122 A felperes azt is kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban megerősítette a vitatott ROSC-módszertant, holott az akadályozza a felperest a kiegyenlítő szabályozási feladatok ellátásában.

123 Ugyanakkor, amint azt az ACER helyesen állítja, a felperes a kiegyenlítő szabályozás céljából módosíthatja valamely egység termelői menetrendjét, még akkor is, ha ezt az egységet határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedés érinti, mégpedig addig az időpontig, amíg e beavatkozó intézkedést ezen az egységen nem aktiválják.

124 Kétségtelen, hogy a 2017/1485 rendelet 21. cikke (1) bekezdésének b) pontjából lényegében az következik, hogy az átvitelirendszer-üzemeltető nem „tervezhet meg, készíthet elő és aktiválhat” határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedéseket nem összehangolt módon, vagy akár a CROSA-folyamaton kívül. Hasonlóképpen, a 2015/1222 rendelet 35. cikkének (4) bekezdéséből kitűnik, hogy az átvitelirendszer-üzemeltetők nem alkalmazhatnak határkeresztező vonatkozású, „egyoldalú vagy összehangolatlan” beavatkozó intézkedéseket.

125 A határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedéseknek a CROSA-folyamat utolsó lefutását követő alkalmazásának tilalma mindazonáltal a szűk keresztmetszet kezelésére irányuló intézkedésekre alkalmazandó, a kiegyenlítő szabályozás céljából hozott intézkedések sérelme nélkül.

126 Ugyanis, amint azt az ACER helyesen állítja, az integrált menetrendkezelési eljárás még a CROSA-folyamat végét követően is folytatódhat, és módosíthatja a termelési egységek termelői és felhasználói menetrendjeit, amennyiben e módosítások a kiegyenlítő szabályozásra irányulnak. E tekintetben a felperes a tárgyaláson elismerte, hogy bár nehéz megkülönböztetni a szűk keresztmetszetek kezelése céljából hozott teher-újraelosztási intézkedéseket a kiegyenlítő szabályozás céljából hozottaktól, e különbségtétel mindazonáltal nem lehetetlen.

127 Ezenkívül, bár igaz, hogy azon termelési egységek rendelkezésre állásának hiánya miatt, amelyeken a CROSA-folyamat eredményeinek megfelelően határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedéseket aktiválnak, a felperes a korábbiaknál kevesebb erőforrással rendelkezik kiegyenlítő szabályozási feladatainak ellátásához, önmagában ez a megállapítás nem elegendő a 2017/1485 rendelet 4. cikke (2) bekezdése e) pontja, valamint a 2019/943 rendelet 12. cikke (1) bekezdése megsértésének megállapításához.

128 E tekintetben egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy a regionális koordináció logikájából következik, hogy az átvitelirendszer-üzemeltetők nem rendelkezhetnek szabadon valamennyi erőforrásukkal, amennyiben azok határkeresztező vonatkozásúak.

129 Másrészt hangsúlyozni kell, hogy a vitatott ROSC-módszertan több konkrét biztosítékot is tartalmaz a kiegyenlítő szabályozásra vonatkozóan. Az említett módszertan a 25. cikkében különösen úgy rendelkezik, hogy a CROSA-folyamatnak biztosítania kell, hogy a határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedések ne idézzenek elő energetikai kiegyenlítetlenséget. Ezenkívül, amint azt az ACER helyesen állítja, a vitatott ROSC-módszertan 31. cikkének (2) bekezdése szerint az átvitelirendszer-üzemeltetők a gyors aktiválási folyamat keretében kérhetik a határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedés újraértékelését, ha az integrált menetrendkezelési eljárásból eredő alapjel-módosításokat követően ezt az intézkedést már nem kell aktiválni.

130 Következésképpen nem róható fel a fellebbezési tanácsnak, hogy figyelmen kívül hagyta az átvitelirendszer-üzemeltetőknek a 2017/1485 rendelet 4. cikke (2) bekezdése e) pontjában, valamint a 2019/943 rendelet 12. cikke (1) bekezdésében említett azon hatásköreit, amelyek a központi teherelosztási modellnek az üzembiztonság és a kiegyenlítő szabályozás biztosítása érdekében történő használatára vonatkoznak.

131 A felperes által a negyedik jogalap alátámasztására felhozott többi kifogás nem teszi lehetővé e következtetés megcáfolását.

132 Először is, ami a felperes arra alapított kifogását illeti, hogy a vitatott ROSC-módszertan és a CROSA-folyamat megerősítésével a fellebbezési tanács a felperesnek a kiegyenlítő szabályozási feladatok ellátására vonatkozó hatáskörébe való jogellenes beavatkozást fogadott el, egyrészt meg kell állapítani, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a vitatott ROSC-módszertan jogszerűségének értékelése szempontjából mennyiben lenne releváns az övezeteken alapuló piaci modell úgynevezett „rézlemez” paradigmája, amelyet a kapacitásszámítási folyamatban használnak, és amelyre a felperes hivatkozik. A felperes ugyanis kifejti, hogy az Európában alkalmazott, övezeteken alapuló piaci modell a rézlemez paradigmán alapul, és kifejti, hogy ez azt jelenti, hogy a nagykereskedelmi piac szempontjából az ajánlattételi övezeten belüli kereskedelmi tevékenységekre nem vonatkozik korlátozás, vagyis nem vonatkozik korlátozás az ugyanazon ajánlattételi övezetben található termelési és terhelési létesítmények közötti kereskedelemre, és hogy az ajánlattételi övezetek közötti kereskedelmet korlátozza az övezetek közötti villamosenergia-átviteli kapacitások rendelkezésre állása. Márpedig meg kell állapítani, hogy a felperes egyáltalán nem fejti ki, hogy az a tény, hogy az Európában alkalmazott, övezeteken alapuló modell e paradigmán alapul, mennyiben járna azzal a következménnyel, hogy a felperest megakadályozza abban, hogy termelőegységeket kiegyenlítő szabályozási feladatokra használjon, amennyiben ezeken az egységeken határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedést aktiválnak.

133 Másrészt érvényesen nem állítható, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban megerősítette, hogy a regionális központok a 2019/943 rendelet (55) preambulumbekezdésének megfelelően részt vehetnek a villamosenergia-rendszer valós idejű irányításában. A CROSA-folyamat működéséből ugyanis az következik, hogy a regionális központok csupán összehangolt beavatkozó intézkedést javasolnak, míg továbbra is az átvitelirendszer-üzemeltetők felelősek ezen intézkedés valós idejű aktiválásáért, amint az kitűnik a 2019/943 rendelet 42. cikkének (2) bekezdéséből, valamint a 2017/1485 rendelet 78. cikkének (4) bekezdéséből.

134 Másodszor, ami a felperesnek a központi teherelosztási modell szerint működő átvitelirendszer-üzemeltetők és az önálló teherelosztási modell szerint működő átvitelirendszer-üzemeltetők közötti állítólagos hátrányos megkülönböztetésre alapított kifogását illeti, arra sem a fellebbezési tanács előtt, sem a Törvényszékhez benyújtott keresetlevélben nem

hivatkoztak, hanem arra kizárólag a válaszban került sor. Márpedig az eljárási szabályzat 84. cikke értelmében az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve, ha az olyan jogi és ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel, amire a felperes nem hivatkozott. Következésképpen e kifogás elkésett, és ezért elfogadhatatlan.

135 Mindenesetre meg kell állapítani, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a központi, illetve az önálló teherelosztási modell azonos kezelése mennyiben sértené az egyenlő bánásmód elvét.

136 A felperes ugyanis nem vitatja, hogy a vitatott ROSC-módszertan nem tesz különbséget e két modell között, és ennélfogva azokat azonos módon kezelik.

137 A jelen eljárás keretében az ACER egyébiránt kifejtette – anélkül, hogy ezt a felperes vitatta volna –, hogy a vitatott ROSC-módszertanból eredő korlátozások főszabály szerint ugyanúgy alkalmazandók a központi és az önálló teherelosztási modellre, mivel azok nemcsak a szűk keresztmetszetek kezelését érintik, hanem más hálózatkezelési folyamatokat is. Ennek keretében az ACER egyértelművé tette, hogy az önálló teherelosztási modell szerint működő átvitelirendszer-üzemeltetőknek is figyelembe kell venniük ezeket a korlátozásokat, például a kiegyenlítő szabályozási kapacitás vásárlását illetően. Így a határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedésként használt kiegyenlítő szabályozási kapacitás – megkülönböztetés nélkül – kiegyenlítő szabályozás céljára nem áll teljes mértékben rendelkezésére sem az önálló teherelosztási modell alapján működő átvitelirendszer-üzemeltetők, sem pedig a központi teherelosztási modell szerint működő átvitelirendszer-üzemeltetők számára. Ezenkívül az ACER azt állítja, hogy e két modell azonos célkitűzéseket követ, amit a felperes szintén nem vitat.

138 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a hátrányos megkülönböztetés tilalma, illetve az egyenlő bánásmód általános elve megköveteli, hogy a hasonló helyzeteket ne kezeljék eltérő módon, és hogy az eltérő helyzeteket ne kezeljék egyenlő módon, kivéve ha az ilyen bánásmód objektíven igazolható (lásd: 2008. december 16-i Arcelor Atlantique et Lorraine és társai ítélet, C-127/07, EU:C:2008:728, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

139 Ebből következik, hogy a jelen ügyben a hátrányos megkülönböztetés alátámasztása érdekében a felperesnek bizonyítania kellett volna, hogy a vitatott ROSC-módszertan eltérő hatást gyakorolt e két modell egyikének kezelésére a másikhoz képest, amit elmulasztott megtenni.

140 A fentiekből következik, hogy a felperesnek nem sikerült bizonyítania, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott határozatban nem állapította meg azon rendelkezések megsértését, amelyek biztosítják az átvitelirendszer-üzemeltetők számára annak lehetőségét, hogy a központi teherelosztási modellt a belső szűk keresztmetszetek kezelésére vagy kiegyenlítő szabályozási feladatok ellátására használhassák. Következésképpen a negyedik jogalapot el kell utasítani.

Az ötödik, arra alapított jogalapról, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a ROSC-módszertan nem mulasztotta el méltányos szabályok megállapítását a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelmére vonatkozóan, valamint nem mulasztotta el a szűk keresztmetszetek kezelésére és a keresztszabályozós transzformátorokhoz hasonló berendezésekkel kapcsolatos

beavatkozó intézkedésekbe történő hatékony beruházásokra vonatkozó megfelelő ösztönzők bevezetését

141 A felperes azt állítja, hogy az ACER fellebbezési tanácsa tévesen alkalmazta a jogot, amikor megerősítette a 2019/943 rendelet 1. cikke c) pontjának és a 2017/1485 rendelet 4. cikke (1) bekezdése f) pontjának az ACER általi azon értelmezését, amely szerint a vitatott ROSC-módszertan egyrészt nem mulasztotta el a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelmére vonatkozó méltányos szabályok megállapítását, és másrészt a szűk keresztmetszetek kezelésére és a keresztszabályozós transzformátorokhoz hasonló berendezésekkel kapcsolatos beavatkozó intézkedésekbe történő beruházásokra vonatkozó megfelelő ösztönzők bevezetését, amely transzformátorok lehetővé teszik a szűk keresztmetszet azáltal történő megszüntetését, hogy a villamos energiát egy túlterhelt vezetékről egy kevésbé kihasznált vezetékre „terelik”.

142 E tekintetben a felperes megjegyzi, hogy a vitatott ROSC-módszertan által hivatkozott CROSA-folyamat megindulását követően az átvitelirendszer-üzemeltetők a továbbiakban nem alkalmazhatnak egyedileg olyan, határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedéseket, amelyek bizonyos berendezésekbe, például keresztszabályozós transzformátorokba általuk eszközölt beruházások miatt a rendelkezésükre állnak. A vitatott módszertan ily módon korlátozza az átvitelirendszer-üzemeltetők azon lehetőségét, hogy helyi szinten és egyedi jelleggel nem költséges beavatkozó intézkedéseket alkalmazzanak.

143 A felperes emlékeztet arra, hogy az egyes hálózati elemek szűk keresztmetszetének csökkentése érdekében a CROSA-folyamat alapján választott beavatkozó intézkedések eltérhetnek a kizárólag valamely helyi szűk keresztmetszetre vonatkozó beavatkozó intézkedésektől vagy a helyi beavatkozó intézkedésektől, ami nehézségeket okoz, ha ugyanazon övezet különböző részeiben több egyidejű és egymással összefüggő szűk keresztmetszet következik be. Ezen egyidejű szűk keresztmetszetek fennállása még problematikusabb, ha a valamely hálózati elem szűk keresztmetszetének csökkentése érdekében telepített keresztszabályozós transzformátorokat használnak fel, mivel előfordulhat, hogy ezeket egy határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedés keretében ezzel ellentétes – a felperes szerint ellentmondásos – módon a szűk keresztmetszettel érintett elemeken való áramlás növelésére kell használni egy határkeresztező vonatkozású szűk keresztmetszet csökkentése érdekében.

144 Ezenkívül az átvitelirendszer-üzemeltető egy határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedés keretében arra kényszerülhet, hogy olyan regionális megoldást alkalmazzon, amely kombinálja a keresztszabályozós transzformátorokat igénybe vevő intézkedéseket és a teher-újraelosztási intézkedéseket, ami teher-újraelosztási költségekkel jár számára, noha költségmentesen igénybe vehetett volna egy keresztszabályozós transzformátort, amelybe korábban a hálózati elemein bekövetkező szűk keresztmetszetek megszüntetése érdekében beruházott. Márpedig a felperes szerint az uniós jog egyetlen rendelkezése sem kötelezi az átvitelirendszer-üzemeltetőket arra, hogy más tagállamokban letelepedett más gazdasági szereplők érdekében járjanak el.

145 A felperes megállapítja, hogy a vitatott ROSC-módszertant megerősítő megtámadott határozat – azonkívül, hogy sérti a 2019/943 rendelet 1. cikkének c) pontját és a 2017/1485 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének f) pontját, – ellentétes a 2019/942 rendelet 1. cikkének – a 2019/943 rendelet 19. cikkével összefüggésben értelmezett – (2) bekezdésével is, mivel a 33/2020 határozat nem mozdítja elő az uniós jog következetes, hatékony és eredményes alkalmazását, hanem

megnehezíti, sőt aláássa a 2019/943 rendelet 19. cikkének való megfelelésre irányuló erőfeszítéseket a szűkkeresztmetszet-kezelési bevételeknek a rendszerösszekötők szűk keresztmetszete csökkentését lehetővé tevő beruházásokhoz való hozzárendelését illetően.

146 Az ACER vitatja a felperes érveit, és e jogalap elutasítását kéri.

147 Ennek keretében az ACER azon az alapon vitatja az ötödik jogalap elfogadhatóságát, hogy az a 33/2020 határozattal megállapított vitatott ROSC-módszertanra, nem pedig a megtámadott határozatra vonatkozik.

148 Elöljáróban az ötödik jogalap elfogadhatóságát illetően mindenekelőtt megjegyzendő, hogy a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy a megtámadott határozatban tévesen alkalmazta a jogot, amikor megerősítette a 2019/943 rendelet 1. cikke c) pontjának és a 2017/1485 rendelet 4. cikke (1) bekezdése f) pontjának az ACER által a 33/2020 határozatban követett értelmezését. Ezt követően meg kell állapítani, hogy keresetlevelében a felperes az ötödik jogalap alátámasztása érdekében kifejezetten vitatja a megtámadott határozat egyes konkrét pontjait. Végül meg kell jegyezni, hogy a megtámadott határozat 643–651. pontjában a fellebbezési tanács kifejtette azokat az okokat, amelyek miatt úgy ítélte meg, hogy a vitatott ROSC-módszertan nem sérti sem a 2019/943 rendelet 1. cikkének c) pontját, sem pedig a 2017/1485 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének f) pontját, így többek között azért, mert nem járt azzal a következménnyel, hogy visszatartott volna az átvitelirendszer-üzemeltetők által bizonyos berendezésekbe, például keresztszabályozós transzformátorokba történő beruházásoktól. Ebből következik, hogy az ACER állításaival ellentétben a felperes az ötödik jogalapjával a megtámadott határozatot, nem pedig a 33/2020 határozatot vitatja. Következésképpen e jogalap elfogadható.

149 Az ötödik jogalap megalapozottságát illetően egyrészt le kell szögezni, hogy a 2019/943 rendelet 1. cikkének c) pontja a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelmére vonatkozó méltányos szabályok megállapításának célkitűzését rögzíti, a 2017/1485 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének f) pontja pedig a rendszer-üzemeltetés és az üzem-előkészítés koordinálásának javítására irányul.

150 Ami a 2019/942 rendelet 1. cikkének (2) bekezdését illeti, az többek között azt a célt tűzi ki az ACER számára, hogy előmozdítsa az uniós jog következetes, hatékony és eredményes alkalmazását az Unió éghajlat- és energiapolitikai céljainak elérése érdekében. Ami a 2019/943 rendelet 19. cikkét illeti, az lényegében az övezetközi kapacitás felosztásából származó bevételek felosztását szabályozza, és (2) bekezdésének b) pontjában úgy rendelkezik, hogy az említett bevételek felosztására irányuló eljárás célja többek között „a rendszerösszekötők szűk keresztmetszetének csökkentése szempontjából releváns hálózati beruházásokból eredő költségek fedezése”.

151 Másrészt meg kell állapítani, hogy a vitatott ROSC-módszertan azzal a következménnyel járhat, hogy korlátozza az átvitelirendszer-üzemeltetők azon lehetőségét, hogy helyi szinten és egyedi jelleggel nem költséges beavatkozó intézkedéseket alkalmazzanak, különösen a CORE-régió különböző részeiben jelentkező egyidejű és egymással összefüggő szűk keresztmetszetek esetén, amit az ACER nem vitat. Mindazonáltal, amint arra az ACER emlékeztetett, a CROSA-folyamat a vitatott ROSC-módszertan 23. cikkének megfelelően csak a közös hálózatmodellben azonosított szűk keresztmetszetek megszüntetése érdekében módosíthatja egy keresztszabályozós transzformátor konfigurációját, és várhatóan nem hoz létre új szűk keresztmetszeteket, illetve nem hozza létre újra a korábbi szűk keresztmetszeteket. Ezen túlmenően a CROSA-folyamat által ajánlott beavatkozó intézkedéseknek – például a valamely keresztszabályozós transzformátor

paraméterei módosításának – alkalmazása által „okozott” szűk keresztmetszeteket a CROSA-folyamat szintén megszünteti, így az e szűk keresztmetszetek kezeléséhez szükséges teher-újraelosztás költségeit a közös hálózatmodellben a szűk keresztmetszetű hálózati elemekhez kell hozzárendelni.

152 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy beadványaiban az ACER elismerte, hogy a CROSA-folyamat egy átvitelirendszer-üzemeltető számára az „okozott” szűk keresztmetszetek megszüntetése érdekében bizonyos teher-újraelosztási költségekkel járhat, többek között a keresztszabályozós transzformátorok konfigurációjának a CROSA-folyamat által ajánlott módosítása révén, amennyiben a CORE-régió szintjén optimális megoldás szükségessé teszi mind a keresztszabályozós transzformátorok konfigurációjának módosítását, mind pedig a teher-újraelosztáshoz hasonló, költséges beavatkozó intézkedéseket. Következésképpen a felperes helyesen hivatkozik arra, hogy a vitatott ROSC-módszertan többletköltségeket okozhat bizonyos átvitelirendszer-üzemeltetők számára, mint amilyen a felperes is, akik már beruháztak a keresztszabályozós transzformátorokhoz hasonló berendezésekbe.

153 Ennélfogva meg kell vizsgálni, hogy azok a többletköltségek, amelyeket bizonyos esetekben a vitatott ROSC-módszertan okozhat azon átvitelirendszer-üzemeltetők számára, amelyek már beruháztak a keresztszabályozós transzformátorokhoz hasonló berendezésekbe, az e módszertan által megállapított szabályok méltánytalan jellegére világítanak-e rá, és azzal a következménnyel járnak-e, hogy – amint azt a felperes állítja – az átvitelirendszer-üzemeltetőket oly mértékben visszatartják az e berendezésekbe való beruházástól, hogy sértik a 2019/943 rendelet 1. cikkének c) pontját, a 2017/1485 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének f) pontját, valamint a 2019/942 rendelet 1. cikkének a 2019/943 rendelet 19. cikkével összefüggésben értelmezett (2) bekezdését.

154 A vitatott ROSC-módszertan által megállapított szabályok állítólagosan méltánytalan jellegét illetően meg kell állapítani, hogy a CROSA-folyamat által kiválasztott regionális megoldás alkalmazása miatt felmerülő költségek a regionális koordináció velejárói, és az energiapolitikai szolidaritás elvének konkrét kifejeződéseit jelentik.

155 Amint arra a Bíróság a 2021. július 15-i Németország kontra Lengyelország ítélet (C-848/19 P, EU:C:2021:598) 73. pontjában emlékeztetett, az energiapolitikai szolidaritás elvének alkalmazása nem jelenti azt, hogy az Unió energiapolitikája semmilyen esetben sem járhat negatív következményekkel valamely tagállam sajátos energetikai érdekeire nézve. Azonban az uniós intézmények és a tagállamok e politika végrehajtása során kötelesek tekintettel lenni az Unió és az esetlegesen érintett különböző tagállamok érdekeire egyaránt, valamint ellentmondás esetén kötelesek egyensúlyba hozni ezeket az érdekeket.

156 E tekintetben meg kell állapítani, hogy éppen a regionális megoldás alkalmazása miatt felmerülő költségek kerülnek felosztásra az átvitelirendszer-üzemeltetők között a szűk keresztmetszethez való hozzájárulásuk alapján, a 2015/1222 rendelet 74. cikke alapján elfogadott költségmegosztási módszertannak megfelelően. Hangsúlyozni kell továbbá, hogy a CROSA-folyamat egyik célja, hogy regionális szinten a leginkább költséghatékony módon orvosolja ezeket a szűk keresztmetszeteket és az üzembiztonság megsértésének egyéb eseteit.

157 Egyébiránt figyelembe kell venni azt a tényt, hogy a vitatott ROSC-módszertan 35. cikke nyomon követést ír elő, amelynek alapján – a 2017/1485 rendelet 7. cikke (4) bekezdése értelmében – igazolható lehet e módszertan módosítása, amennyiben megállapítást nyer, hogy a CROSA-folyamat keretében ugyanazon átvitelirendszer-üzemeltetőt rendszeresen vagy szisztematikusan magasabb költségek érintették.

158 Következésképpen meg kell állapítani, hogy pusztán az a tény, hogy valamely átvitelirendszer-üzemeltető a regionális koordináció miatt magasabb költségeket viselhet, nem jelentheti azt, hogy a vitatott ROSC-módszertan által megállapított szabályok méltánytalanok, és ennélfogva azt, hogy e módszertan sérti a 2019/943 rendelet 1. cikkének c) pontját, vagy hogy e szabályok a 2017/1485 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében alkalmatlanok a regionális koordináció javítására.

159 Ami a felperes azon állítását illeti, amely szerint a vitatott ROSC-módszertan visszatartja az átvitelirendszer-üzemeltetőket attól, hogy a keresztszabályozós transzformátorokhoz hasonló berendezésekbe ruházzanak be, a felperes semmilyen konkrét információval nem szolgált a teher-újraelosztási költségek hozzárendelésének gazdasági hatásáról, amely információ alkalmas lenne annak bizonyítására, hogy e módszertan miatt az e berendezésekbe való beruházás tényleges akadálya áll fenn.

160 Márpedig, amint azt az ACER hangsúlyozta, anélkül hogy azt a felperes vitatta volna, egy átvitelirendszer-üzemeltető továbbra is élvezheti a keresztszabályozós transzformátorhoz hasonló berendezésbe történő, általa eszközölt beruházás előnyeit, amennyiben ez a berendezés csökkenti azokat a költségeket, amelyeket a CROSA-folyamat megkezdése előtt a szűk keresztmetszetek egyedi hálózatmodelljében történő megszüntetése érdekében viselnie kell.

161 Mivel a jelen ügyben nem bizonyított, hogy a vitatott ROSC-módszertan visszatartaná az átvitelirendszer-üzemeltetőket attól, hogy a keresztszabályozós transzformátorokhoz hasonló berendezésekbe ruházzanak be, el kell utasítani a felperes azon kifogását, amely a 2019/943 rendelet 1. cikke c) pontjának, a 2017/1485 rendelet 4. cikke (1) bekezdése f) pontjának, valamint a 2019/942 rendeletnek a 2019/943 rendelet 19. cikkével összefüggésben értelmezett 1. cikke (2) bekezdése megsértésén alapul.

162 A fentiekből következik, hogy a felperesnek nem sikerült bizonyítania, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a ROSC-módszertan nem mulasztotta el méltányos szabályok megállapítását a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelmére vonatkozóan, valamint nem mulasztotta el a szűk keresztmetszetek kezelésére és a keresztszabályozós transzformátorokhoz hasonló berendezésekkel kapcsolatos beavatkozó intézkedésekbe történő hatékony beruházásokra vonatkozó megfelelő ösztönzők bevezetését. Következésképpen az ötödik jogalapot el kell utasítani.

A hatodik jogalapról, amely a 2017/1485 rendelet – e rendelet 25. cikkével, 4. cikke (1) bekezdésének d) és h) pontjával, valamint (2) bekezdésének e) pontjával összefüggésben értelmezett – 76. és 77. cikkének megsértésén alapul, amely rendelkezések biztosítják az üzembiztonsági határértékek, különösen a feszültség-határértékek helyi és regionális szinten történő betartását

163 A felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a vitatott ROSC-módszertan nem akadályozta az üzembiztonsági határértékek, különösen a feszültség-határértékek átvitelirendszer-üzemeltetők általi betartását. Következésképpen a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy az említett módszertan nem ellentétes a 2017/1485 rendelet 76. és 77. cikkével, amelyek az átvitelirendszer-üzemeltetők által benyújtandó, a regionális üzembiztonsági koordinációra vonatkozó javaslatra, illetve az e javaslatban szerepeltetendő, a regionális üzembiztonsági koordináció szervezetére vonatkozó közös rendelkezésekre vonatkoznak, amely cikkeket együttesen kell értelmezni először is, a 2017/1485 rendelet 25. cikkével, amely az egyes átvitelirendszer-üzemeltetők által

megállapítandó üzembiztonsági határértékekre vonatkozik, másodszor, az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének d) és h) pontjával, amelyek a rendelet célkitűzései között rögzítik egyrészt az üzembiztonság fenntartása feltételeinek biztosítását az egész Unióban, másrészt pedig az uniós villamosenergia-átviteli rendszer és villamosenergia-ágazat hatékony működéséhez és fejlődéséhez való hozzájárulást, valamint harmadszor, ugyanezen rendelet 4. cikke (2) bekezdésének e) pontjával, amely szerint a tagállamok, illetékes hatóságok és rendszer-üzemeltetők kötelesek az érintett átvitelirendszer-üzemeltetőre ruházott felelősséget tiszteletben tartani a rendszerbiztonság érdekében, beleértve a nemzeti törvényekben előírtakat.

164 E tekintetben a felperes lényegében azt állítja, hogy a vitatott ROSC-módszertan nem teszi lehetővé az átvitelirendszer-üzemeltetők számára, hogy elégséges beavatkozó intézkedéseket alkalmazzanak a feszültség helyi szintű kezelésére, sem pedig a regionális központok számára, hogy regionális szinten kezeljék a feszültséget.

165 Az ACER vitatja a felperes érveit, és e jogalap elutasítását kéri.

166 Közelebbről, az ACER azzal az indokkal vitatja a hatodik jogalap elfogadhatóságát, hogy az pontosan megegyezik egy, a felperes által a fellebbezési tanács előtt már megfogalmazott jogalappal.

167 Előzetesen a hatodik jogalap elfogadhatóságát illetően emlékeztetni kell arra, hogy a felperes jogosult arra, hogy a Törvényszék előtt vitassa a fellebbezési tanács által a megtámadott határozatban követett érvelést, mégpedig – amennyiben szükségesnek tartja – az e tanács előtt már felhozott kifogásokra támaszkodva (lásd a fenti 41. pontot). A jelen ügyben a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 677–690. pontjában kifejtette azokat az okokat, amelyek miatt úgy ítélte meg, hogy a vitatott ROSC-módszertan nem akadályozza az üzembiztonsági határértékek, különösen a feszültség-határértékek átvitelirendszer-üzemeltetők általi betartását, és hogy ennélfogva az említett módszertan nem ellentétes a 2017/1485 rendeletnek az említett rendelet 25. cikkével, 4. cikke (1) bekezdése d) és h) pontjával, valamint (2) bekezdése e) pontjával összefüggésben értelmezett 76. és 77. cikkével.

168 Ebből következik, hogy elfogadhatók a felperes azon kifogásai, amelyek a fellebbezési tanács által a megtámadott határozatban megfogalmazott megfontolások megkérdőjelezésére irányulnak.

A feszültség-határértékek helyi szinten történő betartását biztosító rendelkezések megsértéséről

169 Előzetesen meg kell állapítani, hogy – amint azt a felperes helyesen állítja – mind az átvitelirendszer-üzemeltetők, mind pedig a regionális központok kötelesek betartani a feszültség-határértékeket. E kötelezettség ugyanis az átvitelirendszer-üzemeltetőket illetően a 2017/1485 rendelet 27. cikkének (1) bekezdéséből és 34. cikkének (2) bekezdéséből, a regionális központokat illetően pedig a 2017/1485 rendelet 78. cikke (2) bekezdésének a) pontjából ered, amely arra kötelezi az említett központokat, hogy a CROSA-folyamatot az – átvitelirendszer-üzemeltetők által az említett rendeletnek az ugyanezen rendelet 72. cikkével összefüggésben értelmezett 25. cikkével összhangban meghatározott – üzembiztonsági határértékek alapján folytassák le.

170 Azt is meg kell jegyezni, hogy a vitatott ROSC-módszertan úgy rendelkezik, hogy a határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedések, amelyeket a regionális központok koordinálnak, a határkeresztező vonatkozású hálózati elemeken jelentkező áramlások csökkentésére irányulnak. Ebből következik, hogy e módszertan az üzembiztonságnak az

áram-határértékekkel kapcsolatos problémák formájában megjelenő megsértése eseteinek megoldására összpontosít, míg elsődlegesen továbbra is az átvitelirendszer-üzemeltetők felelősek a feszültség-határértékek betartásának biztosításáért.

171 A kötelezettségeknek a regionális központok és átvitelirendszer-üzemeltetők közötti e megosztása az átvitelirendszer-üzemeltetők javaslatából következik. Az átvitelirendszer-üzemeltetők magyarázó feljegyzésének 5. oldalából ugyanis kitűnik (lásd a fenti 7. pontot), hogy ez utóbbiak úgy ítélték meg, hogy az üzembiztonság – így a 2017/1485 rendelet 25. cikkében említett feszültség-határértékek és rövidzárlatiáram-határértékek – megsértésének más esetei helyi szinten jobban orvosolhatók.

172 E tekintetben a felperes lényegében azt állítja, hogy egyrészt a vitatott ROSC-módszertan tárgyát képező, határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedések, másrészt a feszültség-határértékek helyi szinten történő betartásának biztosítására irányuló beavatkozó intézkedések összeütközésbe kerülhetnek, mivel az előbbiek az áramlások csökkentésére irányulnak, míg az utóbbiak azok növelését tehetik szükségessé. A felperes hozzáteszi, hogy ezt az „összeütközést” a vitatott ROSC-módszertan nem vette kellőképpen figyelembe.

173 Márpedig a vitatott ROSC-módszertan a CROSA-folyamat keretében több olyan biztosítékot ír elő, amely éppen a feszültség-határértékeknek az e folyamat végén elfogadott, határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedések általi betartásának biztosítására irányul.

174 Elsősorban a vitatott ROSC-módszertan 22. cikke (4) bekezdésének megfelelően az üzembiztonsági határértékek olyan megsértésének orvoslása érdekében, mint a feszültség-határértékek, a rövidzárlatiáram-határértékek vagy a stabilitási határértékek túllépése, előírásra került, hogy a CORE-régió minden egyes átvitelirendszer-üzemeltetőjének helyi értékelést és hosszú távú üzembiztonsági elemzést kell végeznie. Közelebbről, az üzembiztonság megsértésének ilyen esetei a CROSA-folyamat keretében kezelhetők az említett módszertan 27. cikkében említett, határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedések koordinálásának szakaszában, többek között a határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedésekre vonatkozó további korlátozások alkalmazásával.

175 E tekintetben a felperes azt állítja, hogy a vitatott ROSC-módszertan 27. cikke csak annak lehetőségéről rendelkezik, hogy a CROSA-folyamat keretében kezeljék a feszültség-határértékek e megsértését, és nem erre vonatkozó kötelezettséget ír elő. Márpedig, mivel ez a lehetőség az átvitelirendszer-üzemeltetőt illeti meg, az ennélfogva meggyőződhet arról, hogy az említett folyamat tiszteletben tartja-e a feszültség-határértékeket a hálózatában.

176 Másodsorban, a vitatott ROSC-módszertan 22. cikkének (5) bekezdése előírja, hogy az átvitelirendszer-üzemeltetők további rendszerkorlátozásokat alkalmazhatnak, amelyek az ugyanezen cikk (4) bekezdésében említett egyéb üzembiztonsági határértékeket tükrözik, nevezetesen a feszültség-határértékeket, amelyek célja, hogy a CROSA-folyamat – amennyiben az a beavatkozó intézkedések optimalizálására irányul – ne idézze elő az üzembiztonság újabb mögöttes megsértését, illetve ne súlyosbítsa azt. A CROSA-folyamat azonban nem orvosolhatja az üzembiztonság e mögöttes megsértésének eseteit, amelyeket az említett módszertan 22. cikkének (4) bekezdésével összhangban kell kezelni.

177 Jóllehet a felperes ez utóbbi rendelkezésre hivatkozik azon érvelésének alátámasztása érdekében, amely szerint a CROSA-folyamat által koordinált beavatkozó intézkedéseket nem lehet felhasználni a feszültség-határértékek megsértésének orvoslására, nem bizonyítja, hogy e

rendelkezés megakadályozza az átvitelirendszer-üzemeltetőket abban, hogy helyi szinten orvosolják a feszültség-határértékek megsértését. Éppen ellenkezőleg, a vitatott ROSC-módszertan 22. cikkének (5) bekezdése biztosítja, hogy a határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedések ne akadályozzák az átvitelirendszer-üzemeltetőket abban, hogy orvosolhassák a feszültség-határértékek megsértését. Egyébiránt a felperes nem bizonyítja, hogy az említett módszertan 22. cikkének (5) bekezdése mennyiben nem teszi lehetővé az átvitelirendszer-üzemeltetők számára egyrészt, hogy biztosítsák a feszültség-határértékek helyi szinten történő betartását, sem azt, hogy az említett módszertannak miért kellene előírnia határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedések meghatározását a feszültség-határértékek megsértésének orvoslása érdekében.

178 Harmadsorban, a vitatott ROSC-módszertan 27. cikkének (2) és (5) bekezdése rendelkezik annak lehetőségéről, hogy az érintett átvitelirendszer-üzemeltető elutasítson egy, a CROSA-folyamat által ajánlott, határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedést azzal az indokkal, hogy ezen intézkedés végrehajtása hálózatán az üzembiztonság megsértéséhez vezetne. E tekintetben el kell utasítani a felperes azon érvét, amely szerint e rendelkezés nem teszi lehetővé az átvitelirendszer-üzemeltetők számára a feszültség-határértékek betartásának helyi szinten történő biztosítását, mivel csak a beavatkozó intézkedés elutasításának lehetőségét írja elő, de nem teszi lehetővé, hogy feszültséggel kapcsolatos problémák megoldása érdekében ilyen intézkedést határozzanak meg vagy javasoljanak. A felperes ugyanis nem bizonyítja, hogy az említett rendelkezés mennyiben nem teszi lehetővé az átvitelirendszer-üzemeltetők számára, hogy biztosítsák a feszültség-határértékek helyi szinten történő betartását.

179 Negyedsorban, a vitatott ROSC-módszertan 16. cikkének (4) bekezdése lehetővé teszi az átvitelirendszer-üzemeltetők számára, hogy ezt a módszertant a rendszerkorlátozásokra vonatkozó rendelkezésekkel egészítsék ki, többek között és szükség esetén a feszültség-határértékek túllépésének orvoslása érdekében.

180 Ebből következik, hogy a vitatott ROSC-módszertan az átvitelirendszer-üzemeltetők által a CROSA-folyamatban helyi szinten hozott beavatkozó intézkedések figyelembevételére irányul, anélkül azonban, hogy megkövetelné azok regionális szintű koordinálását.

181 Következésképpen a felperes nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon, hogy a fenti 175–180. pontban vizsgált biztosítékok nem elegendőek a feszültség-határértékek átvitelirendszer-üzemeltetők által helyi szinten történő betartásának biztosításához.

182 Mindenesetre önmagában az a tény, hogy a felperes már nem alkalmazhat bizonyos beavatkozó intézkedéseket annak érdekében, hogy hálózatán biztosítsa a feszültség-határértékek betartását, tekintettel arra, hogy ezek az intézkedések a CROSA-folyamat számára vannak fenntartva, nem elegendő annak bizonyításához, hogy a felperes számára lehetetlen biztosítani az üzembiztonságot az említett hálózaton. Semmi nem indokolja ugyanis, hogy a ROSC-módszertan minimális teljesítményáramlási korlátok és tervezett kikapcsolások alkalmazását írja elő, mivel helyi szinten az átvitelirendszer-üzemeltetőkre háruló intézkedésekről van szó.

183 Következésképpen a felperes nem kifogásolhatja, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban olyan módszertant erősített meg, amely nem teszi lehetővé az átvitelirendszer-üzemeltetők számára, hogy megfelelő beavatkozó intézkedéseket alkalmazzanak a feszültség helyi szintű kezelése érdekében.

A feszültség-határértékek regionális szinten történő betartását biztosító rendelkezések megsértéséről

184 Ami a feszültség-határértékek regionális szinten történő betartását biztosító rendelkezések állítólagos megsértését illeti, először is a felperes semmilyen bizonyítékot nem terjeszt elő azon állítás alátámasztására, amely szerint a ROSC-módszertannak általánosságban elő kellene írnia határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedések meghatározásának lehetőségét, valamint a feszültség-határértékek korlátozásának enyhítéséhez szükséges rendszerkorlátozásokat.

185 Egyébiránt az ACER a viszonválasz 95. pontjában hangsúlyozta, hogy a vitatott ROSC-módszertan már tartalmaz a feszültséggel kapcsolatos, határkeresztező vonatkozású problémák megoldására irányuló bizonyos beavatkozó intézkedéseket, megjegyezve, hogy a feszültség-határértékek regionális szinten történő megsértésének orvoslására alkalmazott bizonyos beavatkozó intézkedések az említett módszertan alapján koordinálandó intézkedéseknek is minősíthetők.

186 Másodszor, ami közelebbről a tervezett kikapcsolásokat illeti, meg kell állapítani, hogy bár a vitatott ROSC-módszertan 8. cikke kizárja, hogy a 2017/1485 rendelet 22. cikke (1) bekezdésének d), h), i) és j) pontjában említett beavatkozó intézkedéseket a CROSA-folyamat keretében alkalmazni lehessen, nem ez a helyzet az e rendelet 22. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett tervezett kikapcsolások esetében, amelyeket a felperes állításaival ellentétben elő lehet írni ezen eljárás keretében.

187 Egyébiránt a minimális teljesítményáramlási korlátokat illetően meg kell állapítani, hogy – amint arra az ACER rámutatott, anélkül hogy a felperes ezt vitatta volna – sem a 2017/1485 rendelet 75. cikke, sem az uniós jog bármely más rendelkezése nem írja elő, hogy ezen intézkedésnek a CROSA-folyamat keretébe kellene tartoznia. Mindenesetre ezt a minimális korlátot egyedi hálózatmodelljében minden egyes átvitelirendszer-üzemeltető előírhatja.

188 Harmadszor, amennyiben a felperes azt állítja, hogy a fenti 175–180. pontban vizsgált biztosítékok nem biztosítják a teljes összhangot az – áramhatárértékek megsértéséhez kapcsolódó – határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedések és a – feszültséggel kapcsolatos problémák helyi szinten történő enyhítésére alkalmazott – helyi beavatkozó intézkedések között, meg kell jegyezni, hogy az általa hivatkozott rendelkezések, vagyis a 2017/1485 rendelet 25. cikke, 34. cikkének (2) bekezdése, 72. cikke és 76. cikke közül egyik sem teszi lehetővé az ilyen helyzet jogellenességének megállapítását.

189 Következésképpen a felperes nem kifogásolhatja, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban olyan módszertant erősített meg, amely nem biztosít elégséges beavatkozó intézkedéseket a regionális központok számára a feszültség regionális szintű kezeléséhez.

190 A fentiekből következik, hogy a felperesnek nem sikerült bizonyítania, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy a megtámadott határozatban úgy ítélte meg, hogy a vitatott ROSC-módszertan helyi és regionális szinten nem akadályozza az üzembiztonsági határértékek, különösen a feszültség-határértékek betartását, és hogy ennélfogva az említett módszertan nem ellentétes a 2017/1485 rendeletnek az ezen rendelet 25. cikkével, 4. cikke (1) bekezdésének d) és h) pontjával, valamint (2) bekezdésének e) pontjával összefüggésben értelmezett 76. és 77. cikkével. Következésképpen a hatodik jogalapot el kell utasítani.

A második, a megtámadott határozat indokolásának hiányára alapított jogalapról

191 A felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács nem indokolta meg kellőképpen a megtámadott határozatot, megsértve ezáltal az EUMSZ 296. cikket és a 2019/942 rendelet 28. cikkének (4) bekezdését. Ezen állítás alátámasztására a felperes a fellebbezési tanács által a megtámadott határozatban megfogalmazott értékelések öt olyan példáját hozza fel, amelyek szerinte nem kellően indokoltak és jogilag vitathatók. Közelebbről a felperes a megtámadott határozat 556., 559., 574., 605. és 644. pontjára hivatkozik, amelyeket állítása szerint különböző jogalapjaiban részletesebben vitatott.

192 Az ACER vitatja a felperes érveit, és e jogalap elutasítását kéri.

193 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 296. cikk második bekezdése által megkövetelt indokolást az adott jogi aktus természetéhez kell igazítani, valamint a jogi aktust kibocsátó intézmény érvelését világosan és egyértelműen kell megfogalmazni, hogy az az érdekeltek számára a meghozott intézkedés indokait megismerhetővé, a hatáskörrel rendelkező bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogkört gyakorolhatóvá tegye. Az indokolási kötelezettséget az eset összes körülményeire, így különösen a jogi aktus tartalmára, a felhívott indokok jellegére és a címzettek vagy a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett egyéb személyek magyarázathoz fűződő érdekére tekintettel kell vizsgálni. Nem szükséges, hogy az indokolás valamennyi jelentőséggel bíró tény- és jogkérdésre külön kitérjen, amennyiben azt, hogy valamely aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikk második bekezdése követelményeinek, nem pusztán a szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem az összefüggéseire, valamint az érintett tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére való tekintettel is (lásd: 2004. július 15-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-501/00, EU:C:2004:438, 73. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2017. június 29-i E-Control kontra ACER ítélet, T-63/16, nem tették közzé, EU:T:2017:456, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

194 A fellebbezési tanácsoktól ugyanakkor nem lehet megkövetelni, hogy olyan magyarázatot adjanak, amely egyenként és kimerítően követi a felek által előadott összes érvet. Az indokolás lehet tehát közvetett is, amennyiben lehetővé teszi az érdekeltek számára, hogy megismerjék a fellebbezési tanács határozata meghozatalának indokait, és biztosítja, hogy az illetékes bíróság számára rendelkezésre álljanak a felülvizsgálat gyakorlásához elégséges információk (lásd: 2017. június 29-i E-Control kontra ACER ítélet, T-63/16, nem tették közzé, EU:T:2017:456, 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ebből következik, hogy nem követelhető meg a fellebbezési tanácstól, hogy az előtte indított eljárás keretében előadott minden egyes érvet megvizsgáljon, és annak elutasítását kifejezetten megindokolja.

195 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy a határozatok indokolására vonatkozó kötelezettség olyan lényeges eljárási szabálynak minősül, amelyet külön kell választani az indokolás megalapozottságának kérdésétől, amely a vitatott jogi aktus érdemi jogszerűségére vonatkozik. Valamely határozat indokolása ugyanis azon indokok egyértelmű kifejezéséből áll, amelyeken e határozat alapszik. Ha ezen indokok hibában szenvednek, az a határozat érdemi jogszerűségét érinti, de annak indokolását nem, amely megfelelő lehet annak ellenére, hogy hibás indokokat fejt ki (lásd: 2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 181. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

196 Ebből következik, hogy a fellebbezési tanács azon értékeléseinek példái, amelyeket a felperes „jogilag vitathatónak” tart, egyáltalán nem relevánsak annyiban, amennyiben a megtámadott határozat indokolásának állítólagos hiányára alapított második jogalapjának alátámasztására szolgálnak.

197 E fenntartással kell a fenti 193–195. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat fényében megvizsgálni a fellebbezési tanács értékeléseinek különböző, a felperes által a jelen jogalap alátámasztása érdekében hivatkozott példáit.

198 Először is, ami a felperes azon állítását illeti, amely szerint a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 556. pontjában nem válaszolt az előtte felhozott, arra alapított kifogásra, hogy a határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedéseknek a vitatott ROSC-módszertanban elfogadott meghatározása nem tartja tiszteletben a 2017/1485 rendelet 21. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelményeket, meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat 552–558. pontjában a fellebbezési tanács kifejtette azokat az okokat, amelyek miatt a határkeresztező vonatkozású beavatkozó intézkedések és az ilyen vonatkozással nem rendelkező beavatkozó intézkedések közötti, a vitatott ROSC-módszertan 9. cikkében szereplő különbségtétel tiszteletben tartja ezt a rendelkezést.

199 Másodszor, ami a felperes azon állítását illeti, amely szerint a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 559. pontjában nem elemezte a vitatott ROSC-módszertannak az uniós joggal való összeegyeztethetőségét, mivel nem fejtette ki, hogy e módszertan mennyiben felelt meg az átvitelirendszer-üzemeltetők javaslatának, meg kell állapítani, hogy az említett pontban a fellebbezési tanács kifejtette azokat az okokat, amelyek miatt e módszertan megfelelt e javaslatnak, és különösen a 10. cikke (1) bekezdésének.

200 Mindenesetre a fenti 46. pontban az első jogalap vizsgálata keretében megfogalmazott értékelésekből kitűnik, hogy az ACER-t nem köti a hatáskörrel rendelkező nemzeti szabályozó hatóságok által kialakított álláspont, és hogy az ACER a rá ruházott saját döntéshozatali hatáskörökre tekintettel, valamint szabályozási feladatainak hatékony ellátása érdekében a jóváhagyást megelőzően módosíthatja az átvitelirendszer-üzemeltetők javaslatait. Ebből következik, hogy a vitatott ROSC-módszertan az uniós joggal összhangban eltérhetett az átvitelirendszer-üzemeltetők javaslataitól, aminek következtében a fellebbezési tanács nem volt köteles részletesebben kifejteni, hogy e módszertan mennyiben felelt meg az említett javaslatoknak.

201 Harmadszor, ami a felperes azon állítását illeti, amely szerint a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 574. pontjában nem válaszolt azon kifogására, amely szerint a vitatott ROSC-módszertan megfosztja az átvitelirendszer-üzemeltetőket azoktól az eszközöktől, amelyek lehetővé teszik számukra az üzembiztonsággal és az áramlások kezelésével kapcsolatos felelősségük gyakorlását, meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács ezzel kapcsolatos érvelését a megtámadott határozat 553–559. és 568–573. pontja fejti ki. E pontokban a fellebbezési tanács lényegében kifejti, hogy nem minden beavatkozó intézkedés tartozik a vitatott ROSC-módszertan alkalmazási körébe, és hogy az átvitelirendszer-üzemeltetők a hálózatuk üzemeltetésével kapcsolatos felelősségük gyakorlása érdekében egyedi jelleggel továbbra is aktiválhatnak bizonyos intézkedéseket.

202 Negyedszer, ami a felperes azon állítását illeti, amely szerint a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozat 605. pontjában foglalt megállapításai „egyszerűen tévesek”, tekintettel arra, hogy a vitatott ROSC-módszertan 37. cikkének (2) bekezdése nem írja elő a napon belüli

üzembiztonság koordinált regionális értékelését, a felperes ezzel az állítással az említett tanács által a megtámadott határozat 605. pontjában kifejtett érvelés megalapozottságát, nem pedig e határozat indokolását vitatja. Következésképpen és a fenti 195. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel ezt a kifogást el kell utasítani, mivel az nem releváns a jelen jogalap alátámasztása szempontjából.

203 Ötödször, ami a felperes azon állítását illeti, amely szerint a fellebbezési tanács a megtámadott határozat (644) preambulumbekezdésében azt sugallja, hogy a felperes ellenzi a regionális koordinációt, noha nem ez a helyzet, meg kell állapítani, hogy a felperes ezzel valójában szintén a fellebbezési tanács ezen értékelésének megalapozottságát vitatja, nem pedig a megtámadott határozat indokolását, amit egyébként a felperes is elismert a válaszban, amikor jelezte, hogy az „[általa hivatkozott] ötödik példa inkább a felek közötti véleménykülönbséget tükrözi, mint az indokolás hiányát”. A fenti 195. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel e kifogás ennélfogva nem releváns a jelen jogalap alátámasztása szempontjából.

204 A fentiekből következik, hogy a fellebbezési tanács kellően indokolta a megtámadott határozatot, így a második jogalapot el kell utasítani.

205 A fenti értékelések összességéből az következik, hogy a felperes keresetét teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

206 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, az ACER kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

207 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében az eljárásba beavatkozó tagállamok maguk viselik saját költségeiket. A Lengyel Köztársaság, amely a jelen kereset keretében a felperes kérelmeinek támogatása végett beavatkozott, tehát maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a Polskie sieci elektroenergetyczne S. A.-t kötelezi a saját költségei, valamint az Energiaszabályozók Európai Uniós Együttműködési Ügynöksége (ACER) részéről felmerült költségek viselésére.

3) A Lengyel Köztársaság maga viseli saját költségeit.

Schalin Škvařilová-Pelzl Nõmm

Steinfatt Kukovec

Kihirdetve Luxembourgban, a 2024. szeptember 25-i nyilvános ülésen.

Aláírások